YAYINLARI

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

52

FIKRALARDA ÇOCUKLAR

Milliyet
YAYINLARI

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

Fıkralarda Çocuklar

FIKRALARDA ÇOCUKLAR

Bugüne kadar yurdumuzda, hemen her konuda fıkra kitapları yayınlanmış, fakat çocuk fıkralarına pek önem verilmemiştir. Sayıları yüz binleri bulan çeşitli fıkralar arasında, konusu "Çocuk" olanlar ise binlercedir.

Bu kitapta sizlere sunduğumuz çocuk fıkraları, bütün dünya dillerinde yayınlanmış sayısız fıkralardan büyük bir titizlikle seçilmiş ve bir araya getirilmiştir.

"FIKRALARDA ÇOCUKLAR" evde ve okulda rahatça okunabilecek, eğlendirici olduğu kadar eğitici bir kitaptır.

12,50 lira

Fıkralarda Çocuklar

Derleyen:
Hakkı ÖZKAN

Milliyet
YAYINLARI

MİLLİYET YAYIN LTD. ŞTİ. YAYINLARI

●

Çocuk Kitapları Dizisi: 52

●

Yayın hakkı (Copyright): Milliyet Yayın Ltd. Şti.

●

Kapak resmi: Aydın ERKMEN

●

Birinci baskı: Nisan 1973

Bu kitap ÖZAYDIN Matbaasında
dizilip basılmıştır.

NEYE BENZEMİŞ?

İNESİ modaya uyarak saçlarını kısa kestirmişti. Eve döndüğü zaman küçük torunu ona uzun uzun baktı, sonra:

— Nine, dedi, sen artık yaşlı kadınlara benzemiyorsun!

Ninesi: «Çocuktan al haberi» sözünün doğruluğuna inanıp olduğundan daha genç göründüğünü sanarak:

— Ya neye benziyorum çocuğum? diye sordu.

Küçük sinsi sinsi gülümsedi:

— Yaşlı adamlara nine.

BİLMECE

Dört yaşındaki oğluna bir bilmece sormak istedi:

— Oğlum, inek kuyruğunu neden sallar?

Çocuk biraz düşündü. Babasının yüzüne baktı:

— Kuyruk ineği sallayamaz da ondan, dedi.

YANDIN

Çocuk heyecanla eve geldi. Kapıdan içeriye adımını atar atmaz:

— Anne yandın! dedi.

Annesi telâşla sordu:

— Neden yandım yavrum?

— Öğretmenim, senin derslerine yardım edeni bir görsem dayaktan öldüreceğim, dedi.

ANNESİNE HABER VERECEKMİŞ

Babası beş yaşlarındaki oğluna, biraz önce bir kardeş geldiğini haber verdi. Çocuk, kardeş sözünü duyar duymaz kapıdan fırladı.

Babası arkasından seslendi:

— Böyle acele acele nereye gidiyorsun oğlum?

Çocuk sevinç içinde olduğu yerden bağırdı:

— Kardeşin geldiğini anneme haber vermeye baba.

YALAN DEĞİL

İki çocuk konuşuyorlardı:

— Çetin sen yalancının biriymişsin, dedi, arkadaşı.

Çetin'in kaşları çatıldı:

— Neden yalancıymışım? diye sordu.

— Babanın doktor yardımcısı olduğunu söylüyordun. Oysa cenaze işlerinde çalışıyormuş.

Metin kızdı:

— Yalan mı söylemişim? dedi.

NEDEN AĞLIYORMUŞ?

Çocuk, sokakta nasılsa düşmüş, başı yarılmıştı. Başından kanlar aka aka eve geldi.

Annesiyle babası çocuğun bu halini görünce ilkin kızdılar. Sokağa kaçan, sokakta oynayan çocuğun sonu böyle olurdu işte. Çocuk dediğin önüne ardına dikkat etmesi gerekliydi. O kadar da söylemişlerdi ama dinleyen kim? Bu kez, çocuk korkmuş olduğu için seslerini çıkarmadılar. Yarayı hemen temizleyip sardılar.

Annesi:

— Artık ağlama çocuğum, dedi.

— Hâlâ acıyor mu? diye sordu babası.

— Hayır, acımıyor, dedi, çocuk.

— Peki neden ağlıyorsun?

Çocuk gülümsemeye çalışarak:

— Ben başım acıdığı için ağlamıyorum, dedi. Ya başımın delinen yerinden aklım çıktıysa diye ağlıyorum.

SOKAĞA ATILAN PARALAR

Adam evden çıkıp gidiyordu. Komşusunun afacan oğlu peşine takılmış, adım adım izlemeye başlamıştı. Adam durunca çocuk da duruyor, adam yürüyünce çocuk da yürüyordu. Adam dayanamayarak çocuğu yanına çağırdı:

— Beni neden takip ediyorsun oğlum? diye sordu.

— Sokağa atacağın paraları toplayacağım, dedi çocuk.

Adam şaşırdı:

— Ben sokağa para mı atıyor mu-

şum? diye sordu.

— Elbette atıyormuşsun.

— Kim söyledi bunu sana?

— Geçen gün annemle size gitmiştik. Hanımınız anneme paraları sokağa attığınızı anlattı. Başkası söyleseydi inanmazdım, dedi. Çocuk gülümsemeye çalıştı.

UÇACAK OLAN

Metin sünnet olacaktı. Sünnetçinin elinden kaçmaması için kollarından tuttukları sırada ağlamaya başladı.

Çevresindekiler, Metin'in korkmaması için:

— Uçtu uçtu kuş uçtu! diye bağırmaya, dikkatini başka tarafa çekmeye çalışıyorlardı.

Metin:

— Kimi kandırıyorsunuz, ben biraz

sonra neyin uçacağını bilmiyor muyum! dedi.

AMERİKA

Öğretmen coğrafya dersinde, sınıfta sözlü yapıyordu. Not defterine bakıp durumu zayıf olanları kaldırıyor ve sınıfı geçmelerine yardımcı olabilmek için en tembel öğrencinin bile anlatabileceği, kolay sorular soruyordu. Ders bitimine on beş dakika kala sınıfın en yaramazlarından birini daha derse kaldırdı. Öğretmen bir soru sordu, çocuk bilemedi, ikincisinden, üçüncüsünden de cevap yok.

Öğretmen:

— Peki oğlum Mehmet, dedi, en iyi bildiğin konuyu anlat.

Mehmet başladı Amerika'yı anlatmaya. On dakika sonra sözünü bitirdi.

Öğretmen gülümsedi:

— En iyi bildiğin bir yeri bir daha

anlat sana on vereyim, dedi.

— Öğretmenim isterseniz Amerika'yı bir daha anlatayım, dedi.

TEŞEKKÜR

Bir gün oğluyla birlikte halasına gittiler. Halası, Murat'ı sevgiyle karşıladı. Çocuğu yoktu. Murat'ı çok seviyordu. Ona çeşit çeşit yemişler verdi. Onu sevdi, okşadı:

— Gönderdiğim armağanı beğendin mi oğlum? dedi.

— Oh, halacığım çok, çok teşekkür ederim, dedi, Murat.

— Teşekküre lüzum yok. Değersiz bir şey. Sana daha iyilerini alacağım.

Murat boynunu büktü:

— Ben de anneme aldıklarının değersiz bir şey olduğunu söyledim ama annem halana teşekkür et diye tutturdu, diye mırıldandı.

HEMEN EVE GEL

Öğretmen sınıfta, kötülüklerin insanlara faydası olmadığını, kötülük yapanların dünyada cezasını çekmeseler bile yarın cehennemde yanacaklarını anlattı ve sordu:

— Söyleyin bakalım kim cennete gitmek istiyor?

Aşağı yukarı bütün sınıf elini kaldırdığı halde Metin kaldırmadı.

Öğretmen merak ederek sordu:

— Sen neden parmağını kaldırmadın Metin, yoksa cennete gitmek istemiyor musun?

Metin ayağa kalktı:

— Öğretmenim, annem okuldan çıkınca doğru eve gel dedi de, dedi.

HERKESTEN BİR PARÇA

Günlerden pazardı. Ağabeysinin uzun pantolonunu giyince çıkarmak istemedi.

Kendisini büyümüş hissediyordu anlaşılan. Bir süre aynaya baktı. Mutlu bir hali vardı. Sokağa çıkıp arkadaşlarına pantolonunu göstermek istedi. O sırada akrabaları geldiler:

— Tıpkı dedesi, dedi, amcası.

— Burunla saçları annesi, dedi, yengesi.

— Dudaklarıyle gözleri babasına benziyor, dedi, halası.

Küçük çocuk baktı bir süre akrabalarının yüzüne. Gücenmiş gibiydi:

— Pantolon da ağabeyimin, dedi.

Kapıdan dışarıya fırlayıp çıktı.

CAMCININ OĞLU

Çocuklar sokakta top oynarlarken bir evin camını kırdılar. Pencereden başını uzatan bir kadın öfkeyle bağırdı:

— Bu camı hanginiz kırdı?

Çocuklardan biri:

— Ben kırdım teyze, dedi, ama hiç merak etmeyin, şimdi babamı gönderirim camınızı takar.

— Senin baban ne iş yapar?

— Camcı.

Çocuk koşa koşa gitti. Kadın umutsuzca baktı çocuğa, belki de söylediğine inanmamıştı. Ama az sonra bir adam, elinde kocaman bir camla gelip de camı yerine takınca memnun oldu.

Camcı giderken:

— Borcunuz yirmi beş lira, dedi.

Kadın hayretle:

— İyi ama camı oğlunuz kırdı, dedi.

— Oğlum mu kırdı?

— Evet.

Camcı öfkeyle:

— Bana da annem cam kırdı, sizi çağırıyor, dedi.

— !.....

BABASININ OĞLU

Babası, çocuğun karnesinin baştan aşağı kırıklarla dolu olduğunu görünce, öfkeyle bağırdı:

— Bu ne biçim karne! Atatürk sizin için: Bugünün küçükleri yarının büyükleridir, dedi. Sen çok tembelsin. Ben senin yaşındayken sınıfın birincisiydim. Bu karnedeki notlardan dolayı utanmalısın.

Utancından, deminden beri önüne bakan çocuk, babasına şöyle bir baktı:

— İyi ama baba, dedi. Atatürk senin yaşındayken cumhurbaşkanı olmuştu.

ÇOCUKSUZ KİRACI

Kiralık bir ev arıyorlardı. Çocukları da yanlarındaydı. Ev sahibi, gürültü patırtı olur diye çocukluya evini kiralamak istemiyordu:

— Ben evimi çocuksuz aileye kiraya vereceğim, dedi.

Küçük çocuk cin gibi gülümseyerek ev sahibine baktı:

— O halde evi bana kiralayın. Annemle babam yanımda otursunlar, dedi.

NASIL YIKANSIN?

Annesi telefonla konuştuktan sonra Veli'yi çağırdı:

— Çabuk temizlen, misafirler gelecek, dedi. Hemen gömleğini değiştir. Elini, yüzünü, kollarını yıkamayı unutma.

Veli, sokakta oynamıştı. Her tarafı kir içindeydi. İlkin annesine, sonra kollarına baktı:

— Kısa kollu yoksa uzun kollu gömlek için mi yıkanayım anne? Diye sordu.

TEMBEL ÇOCUK

Babası söz dinlemeyen oğluna, deniz kenarında nasihat ediyor, yaptıklarının doğru olmadığını anlatıyordu.

Çocuk gözlerini denize dikmiş, büyük bir usluluk içinde babasının söylediklerini dinliyordu.

Babası, sözlerinin oğlunun üzerinde yaptığı etkiden memnun, konuşmasını bitirdi, sustu, çocuğa baktı.

Çocuk:

— Sen konuştuğun müddetçe yüz kırk dokuz dalga kıyıya çarptı baba, dedi.

İSKOÇ İŞİ

İskoçya'da bir şehirde bakkal küçük çırağına sordu:

— Sam, süte su kattın mı?

— Kattım usta.

— Pirince taş.

— **Kattım usta.**

— İyi öyleyse çocuğum. Şimdi yürü kiliseye gidip duamızı edelim.

YALAN

Annesi küçük oğluna çıkışıyordu:

— Yalan söylemek kadar ayıp bir şey yoktur çocuğum. Bir daha sakın yalan söyleme. Ben senin yaşındayken hiç yalan söylemedim.

Oğlu, gözlerini ayak uçlarından kaldırdı, annesine cin gibi baktı:

— Peki yalana ne zaman başladın anneciğim? diye sordu.

TELEVİZYON

En küçük oğluyla beraber yılbaşı dolayısıyle amcalarına gitmişlerdi.

Amcası onları görünce çok sevindi. Dört yaşları arasındaki yeğenini kucağına aldı:

— İyi ki geldiniz, dedi, sizi çok özlemiştim. Bu akşam şansınıza ziyafet var. Üstelik televizyon da sabaha kadar yayın yapacak.

Küçük çocuk cin gibi baktı amcasına:

— Biz de zaten onun için geldik amca, dedi.

NEREYE GİDİYORUZ?

Öğretmen çalışmaktan, çalışkanlıktan söz ettikten sonra:

— Hangi çağda yaşadığımızı daha önceki derslerimizde anlatmıştım, dedi. Şimdi başka milletlerin nereye, bizim nereye gittiğimizi söyleyin bakalım.

İlk sıralarda oturan bir öğrenci elini kaldırınca, öğretmen:

— Söyle bakalım oğlum, dedi.

Öğrenci:

— Onlar aya, biz Almanya'ya gidiyoruz öğretmenim, dedi.

BÜYÜK ADAMLAR

Annesi en küçük oğluna nasihat ediyordu:

— Şayet bu yaramazlıklardan vazgeçer de okursan, vali, paşa olursun, dedi.

Çocuk sordu:

— Kim onlar anne?

— Büyük adamlar.

Çocuk bir süre düşündü. Büyük adamların nasıl bir şey olacağını bir türlü bulamamıştı anlaşılan. Annesine:

— Büyük adam dediklerin elektrik direkleri gibi uzun mu oluyor anne? diye sordu.

KÜÇÜK ÖĞRENCİNİN SIKINTISI

Okullar yeni açılmıştı. Annesi, çocuğunu kolundan tutup okulun kapısına kadar götürdü. Sınıfına yerleştirip eve döndü. Ev işiyle meşgul olmaya başladı. Bir saat kadar sonra kapı çalınınca gidip açtı ve çocuğunu karşısında görünce şaşırdı:

— Okul tatil olmadan eve neye geldin? diye sordu.

Çocuk, boynunu büktü:

— Okuyamıyorum, yazamıyorum, konuşmama da izin vermiyorlar. Ben de eve geldim anneciğim, dedi.

ÇOCUK KAPRİSİ

Beş altı yaşları arasında bir çocuk aile dostlarından birinin evinde tatilini geçirmektedir. İlk kahvaltısında önüne konan süt, tereyağ, peynir, yumurta ve

reçele elini sürmez.

— Yesene çocuğum, der kadın.

— Ben bunları yemem. Annem bana sabahları çikolatalı pasta hazırlardı, deyince, kadıncağız bozulur ama renk vermez ve ertesi sabah yumurcağın önüne çikolatalı pastayı koyup:

— İşte istediğin çikolatalı pasta, der.

Çocuğun yüzü asılır:

— Ben çikolatalı pasta yemem.

— İyi ama dün sabah annenin çikolatalı pasta hazırladığını söylemiştin.

— Evet, hazırlardı dedim ama, yerim demedim ki...

TEDBİR

Bir pazar sabahı, kasabadan otomobiliyle geçmekte olan bir yolcu, yolun kenarındaki ağacın gölgesinde uzanmış yatan, giysilerinden öğrenci olduğu hemen belli olan bir gence:

— Okul yanıyor! diye seslendi.

Öğrenci, istifini bozmadan:

— Biliyorum, diye cevap verdi.

Yabancı şaşırmıştı:

— Peki neden bir şey yapmıyorsun? diye sordu.

Öğrenci, adama küçümser gibi baktı:

— Kim demiş bir şey yapmıyorum, diye?

— Ben yaptığın şeyi göremiyorum.

— Deminden beri yağmur yağsın diye dua ediyorum burada.

DAHA KARARLAŞTIRMAMIŞLAR

Sirkin akrobatlarından birinin karısı sıhhatli bir erkek çocuk doğurmuştu. Onu tebrike gelen bir aile dostu:

— Büyüyünce çocuğunun ne olmasını arzuluyorsun? diye sordu.

Mutlu annenin ağzı kulaklarına varıyordu:

— Henüz karar vermedik, dedi. Dev mi, cüce mi, kurt adam ımı ve belden aşağısı olmayan kadın mı olması hususunda kocamla bir türlü karar birliğine varamıyoruz.

KURDUN BAŞINI ŞİŞİRENLER

O gün eve kestane alınmıştı. Elif ile Ayşen, kestane kâğıdını çarçabuk açtılar ve çiğ miğ demeyip yemeye başladılar. Bir tanesinin içinden kurt çıktı. Kestaneyi yere attılar ve avazları çıktığı kadar bağırmaya başladılar.

Gürültüyü duyan anneleri koşarak geldi:

— Susun, niye bağırıyorsunuz? dedi.

Ayşen, sakin sakin cevap verdi:

— Vallahi bir şey yapmıyoruz anneciğim, dedi.

Elif, sözü kardeşinin ağzından aldı:

— Bağırarak onun başını şişiriyorduk, dedi.

BİR ŞEY BİLMEYEN ÖĞRETMEN

Okula yeni başlayan çocuk eve çok sinirli geldi.

Annesi:

— Ne o Ahmet, dedi, bir şey mi oldu çocuğum?

Ahmet:

— Bizim öğretmenimiz bir şey bilmiyor anne, dedi.

Annesi hayretle sordu:

— Bilmiyor mu?

— Evet, bilmiyor. Her şeyi bize soruyor.

YEMEKTEN ÖNCE VE SONRA

Çocuğun gözü ağrıyordu. Bir doktora gidip gösterdi. Doktor, çocuğu bir iyi-

ce muayene ettikten sonra:

— Gözünüzde önemli bir şey yok. Reçeteye yazdığım damlayı günde üç kere damlatınız. Birkaç gün sonra bir şeyciğiniz kalmaz, dedi.

Çocuk, Allaha ısmarladık, deyip giderken, birden döndü, doktora:

— Az kalsın unutuyordum doktor bey. İlâcı yemeklerden önce mi sonra mı damlatacağım? diye sordu.

GİDİYOM

Mehmet, «gidiyorum, diyeceğine,» gidiyom» derdi. Öğretmeni onun Türkçesini düzeltmek için bir hayli uğraştı ama çocuk bir türlü «gidiyom» demekten kurtaramadı kendini.

Öğretmenin sabrı tükendi sonunda. Bir gün Mehmet'i, akşam üstü, okul paydos olunca cezalı bıraktı:

— Mehmet, arkadaşların gittikten

sonra, bir kâğıda iki yüz kere «gidiyorum» diye yaz. Benim masamın üstüne koy. Sonra evine git. Ben senin yazdıklarını sabah erkenden gelip gözden geçireceğim.

Mehmet, öğretmeninin sözünü dinledi. İki yüz kere «gidiyorum» yazdı. Ödevi bitince, kâğıdın altına şöyle bir not yazıp öğretmenin masasına bıraktı:

— Öğretmenim isterseniz sayın, iki yüzden fazla «gidiyorum» yazdım. Ödevim bittiği için artık eve gidiyom.

NE YAPMIŞ?

Babası kızının coğrafyadan kırık not aldığını görünce, gazeteden kestiği bir haritayı parça parça ederek önüne koydu. Bu yırtık haritayı bir araya getirmesini söyledi. Yapılması için de bir saat kadar zaman verdi.

Beş dakika geçmeden küçük kız ge-

du. İki kişiyiz. Yirmi kilometreden adam başına on kilometre düşer. Böylelikle yol yarı yarıya kısalıyor. Biraz düşünsene...

FİLİN AYAĞI

Hindistan'da adamın biri, filini satmak için pazara götürmüştü. Pazarda bir çocuk, filin yanına sokulup başından kuyruğuna kadar her tarafını gözden geçirdi. Filin sahibi bunu görünce çocuğu yanına çekerek:

— Satıştan önce kimseye bir şey söylemezsen sana üç altın veririm, dedi.

Filini sattıktan sonra gelip çocuğa vaat ettiği altınları verdi ve merakla sordu:

— Söyle bakalım küçük, dedi, bizim filin sol art ayağının sakat olduğunu nasıl anladın? Ben, müşterinin o ayağın sakat olduğunu anlamaması için elimden geldiği kadar gizledim.

Çocuk şaşırmış bir halde cevap verdi:

— Ben hiç bir şeyin farkında değilim. Ömrümde ilk defa fil gördüğüm için 'başı nerede, kuyruğu nerede?' diye merakla baktım sadece.

BABA SEVGİSİ

İlkokulların birinde öğretmen, üçüncü sınıf öğrencilerine bir ödev verdi:

— İnsan nedir? diye sordu.

Bir kız, ödevini şöyle hazırladı:

«İnsanlar, oğlanlarla kızlardan yapılmıştır. Bunların arasında kadınlarla erkekler de vardır. Bunlar, oğlanlarla kızların büyümüş olanlarıdır.»

Oğlanların hepsi pis ve kötüdür.

Ama benim babam o kadar iyi bir insandır ki, her halde oğlanken kızmış.»

BÜTÜN AİLE

Memur, doğum sancısı çeken karısını hastaneye götürür.

Dördüncü çocuğunun doğumundan üç gün sonra, karısı ve çocuğunu almak için hastaneye gittiğinde, hastane yetkilileri, dört yüz lira para ödemesi gerektiğini söylerler. Adam şaşırır, boynunu büker ve küçük bir memur olduğunu, bu kadar parayı ödeyemeyeceğini söyler.

Bu kez hastane yetkilileri, parayı ödemediği takdirde, karısı ile çocuğunun hastanede rehine olarak tutulacağını ihtar ederler.

Adam sevinçle:

— Allah sizlerden razı olsun, der. Hemen eve gideyim, annemle üç çocuğumu da getireyim...

TERSİ BENİM

Babayla oğul, kumaş almak için bir mağazaya gitmişler.

Tezgâhtarın gösterdiği kumaşa ilkin babası bakar, sonra da oğlu tersini incelermiş.

Tezgâhtar dayanamayıp:

— Oğlum sen neden hep kumaşın tersine bakıyorsun? diye sormuş.

Çocuk gülümsemiş:

— Ön yüzü babama ait, tornistan olunca kumaşın tersini ben giyeceğim de, demiş.

HABABAM SINIFI VE OKULU

Müfettiş, öğretmene:

— Hangi dersi yapıyorsunuz sayın öğretmen? diye sormuş.

— Şimdiki dersimiz tarih, demiş öğretmen.

— Öğrencilerinize bir soru sorabilir miyim?

— Elbette. Buyrun sorun.

Müfettiş, çıt çıkmayan sınıfın içinde, yanındaki arkadaşıyle fısıl fısıl konuşan bir yaramaz öğrenciye, işaret ederek:

— Söyle bakalım, Çemberlitaş'ı kim yaptı? diye sormuş.

— Valla ben yapmadım öğretmenim! demiş çocuk.

Müfettiş, öğretmenin yüzüne bakmış. Öğretmen pür öfke, müfettişten özür dilemiş:

— O öyledir efendim, yapar eder de yapmadım der, demiş.

Müfettiş çıldıracak hale gelmiş, denetimi bırakıp kapıdan fırladığı gibi müdürün odasına koşmuş. Hayatında böyle bir şeyle ilk defa karşılaşıyormuş. Müdüre durumu anlatmış. Müdür, müfettişi koltuğa oturtmuş. Sakin olmasını söylemiş:

— Merak etmeyin efendim, demiş, ben şimdi tahkik ettirir, kimin yapıp yap-

madığını öğrenir, size bildiririm.

— .....

— .....!

GÖRGÜ KURALLARI

Sınıfı denetleyen müfettişin, esnerken ağzını kapamadığını gören öğrenci parmağını kaldırmış. Çünkü öğretmen, çocuklara, esnedikleri zaman ağızlarını elleriyle kapatmalarını, aksi halde çok büyük terbiyesizlik yaptıklarını söylemiş birkaç kere.

Öğrencinin parmağını kaldırdığını görünce, öğretmen ne söylemek istediğini sormuş.

Öğrenci:

— Müfettiş amca esnerken, ağzını eliyle kapatmıyor, büyük terbiyesizlik yapıyor, demiş.

GÖZÜNÜ KAPASANA

Küçük çocuk, dedesinin yanına sokuldu:

— Dedeciğim bir şey söylesem yapar mısın? dedi.

Dedesi gülümsedi tatlı tatlı:

— Sen ne istedin de şimdiye kadar yapmadım çocuğum, dedi.

— Öyleyse gözlerini biraz kapat.

— Neden gözlerimi kapatayım yavrucuğum?

— Babamla annem, dede gözlerini kaparsa çok paramız olacak, zengin olacağız diyor da...

SATILIK EŞEK

Adam gazetede okumuştu. Satılık bir eşek vardı. Onu alacaktı. Kapıyı çaldı. Az sonra küçük bir çocuk çıktı karşısına. Ne istediğini sordu.

Adam:

— Sizde satılık bir eşek varmış. Gazetede okudum, dedi.

— Var, dedi, çocuk.

— Eşeği görebilir miyim?

— Elbette görebilirsiniz, dedi, çocuk ve: Baba bak, seni istiyorlar! diye içeriye seslendi.

ÇOCUK AKLI

Annesi, küçük oğlunun eline bir zarf tutuşturup postaneye göndermeden önce bir lira verdi:

— Çocuğum, gişeden pul al, mektubun üzerine yapıştır, sonra kutuya at, diye sıkı sıkı tembih etti.

Küçük çocuk, koşa koşa postaneye gitti ve kısa zaman sonra sevine sevine geldi. Annesinin pul alması için ona verdiği parayı geriye uzattı:

— Anneciğim, dedi, pul satan memur pencereden dışarıya bakıyordu. Pul almadım. O görmeden zarfı kutuya attım.

BİRAZ ESKİYMİŞ

Çocuğu okuldan ilk günün hevesiyle dönmüştü. Anne, bir yıl önceki öğretmenin başka yere tayin edildiğini biliyordu. Çocuğa sordu:

— Bugün sınıfınıza yeni bir öğretmen geldi değil mi?

Çocuk bilgiç bilgiç başını salladı:

— Evet anne. Bugün sınıfımıza değişik bir öğretmen geldi ama yeni değil, biraz eskimiş, dedi.

OKU BABAN GİBİ

Öğretmen ders vermişti. Çocuk her akşamki gibi ödevini babasına gösterdi. Babası, çocuğun defterine yazılmış olan cümleyi okuyunca kaşları çatıldı:

— Bunu size kim yazdırdı? diye sordu.

— Öğretmen yazdırdı, dedi, çocuk.

Adam, ertesi günü çocuğuyla birlikte okula gitti. Kızgındı. Bütün gece uyumamıştı. Öğretmene çocuğun defterindeki yazıyı göstererek sordu:

— Bu ne biçim cümle sayın öğretmen?

— Oku, baban gibi eşek olma.

Öğretmen cümleyi okuduktan sonra gülümsedi. Sonra kalemle virgülün yerini değiştirdi:

— Oku baban gibi, eşek olma, diye okudu. Oğlunuz virgülü yanlış yere koyunca mana değişmiş. Noktalama işaretlerini kullanırken çok dikkat etmek lâzım, dedi.

BÜYÜK ADAM

Annesi, küçük kardeşini ağlatan en büyük oğluna nasihat ediyordu:

— Kavgadan, gürültüden bir şey çıkmaz. Okuyun çok büyük adam olun, dedi.

Annesinin sözlerini duyan küçük çocuk atıldı:

— Anne ben okuyup büyük adam olacağım! dedi.

Annesinin yüzü güldü:

— Aferin oğlum sana, dedi.

Küçük gururla:

— Büyük adam olur olmaz beni şimdi dövenleri pataklayacağım, dedi.

KİM, KİMDEN

On üç yaşına basınca, ana babası, çocuklarına cinsel bilgi vermek gereğini duyarlar. Bu gayet nazik görev de babaya düşer elbet. Baba, oğlunu karşısına alır. Konuya nereden başlayacağını düşünür. Bir sigara yakar, bir iki öksürdükten sonra:

— Oğlum, diye söze başlar, seninle

karşılıklı olarak, erkek erkeğe konuşmak istiyorum. Artık büyüyorsun. Bazı şeyleri öğrenmen gerek.

— Ne hakkında? diye sorar, çocuk, merakla.

Babası, ıkına sıkına:

— Cinsel ilişki üzerine, der.

Oğlan, oturduğu koltuğa yaslanır iyice:

— Olur baba, der, önce neyi öğrenmek istiyorsan söyle de onu anlatayım.

HÂLÂ MI BULAMADILAR?

Çocuk, gazete okuyan babasına yaklaştı:

— Babacığım, aritmetik dersime yardım eder misin? diye sordu.

Baba, başını gazeteden kaldırıp oğluna baktı:

— Peki, sor bakalım, neymiş? dedi.

— Öğretmen bir dairenin alanını bulmamızı söyledi.

Babası şaşkınlıkla başını salladı:

— Hay Allah, dedi. Hâlâ mı bulamadılar? Ben çocukken de hep bunu sorarlardı.

BİR ANI

Yusuf Ziya Ortaç yazmıştı:

Tevfik Fikret Galatasaray'da Müdürken yardımcı öğretmen olan Sakallı Celâl anlattı:

— Koridor duvarına bir çocuk imzasını atmıştı. Fikret bunu gördü. Çocuk, suratında çakacak tokatı bekliyordu. Ama, o suçluya değil, duvara yürüdü ve cebinden çıkardığı küçük lâstikle imzayı sildi. O kadar.

E, ne mi olmuş sonra?

Sonra müdür odasının kapısı vurulmuş ve yaramaz öğrenci Fikret'in ellerine kapanmış.

KONUŞUYOR

— Nasıl, senin küçük konuşmasını öğrendi mi?

Arkadaşı cevap verdi:

— Ah, hem de nasıl!.. Şimdi de susmasını öğretmeye çalışıyoruz.

USLU ÇOCUK

Babası sertçe konuştu:

— Oğlum, demin çocuklardan biri kedinin kuyruğuna teneke bağlamış, o yaramaz her halde sen değilsin değil mi? Diye sordu.

— Hayır babacığım, ben sadece kediyi tuttum.

O SİGORTALI

Çocuk, plajda güneş banyosu yapan annesine:

— Ben denize gidiyorum anne, dedi.
— Olmaz, dedi, kadın, çok akıntı var.
— Babam yüzüyor ama...
— Onun hayat sigortası var.

NE OLSUN?

— Oğlun şair mi yoksa heykeltraş mı olsun istersin?
— Şair olursa daha çok sevinirim.
— Neden?
— Kâğıt mermerden daha ucuzdur da...

ALIN TERİ

Çocuklardan biri arkadaşına:
— Benim babam ekmeğini alnının teriyle kazanıyor, dedi.
Arkadaşı gülümsedi:
— Benim babam ekmeğini alnının teriyle kazanmıyor, dedi.
— Peki, ne iş yapıyor senin baban?
— Buzhanede bekçi.

İKİ MİSLİ İŞ

Adamın biri mutfakta bulaşıkları yıkarken oğlu geldi:

— İki karılı adam ne demektir baba? Diye sordu.

Adam içini çekerek cevap verdi:

— Benim yıkadıklarımın iki misli bulaşık yıkayan adam demektir oğlum.

KÖPEKLER OKUYUP YAZMA BİLMEZ

Mağazanın kapısına kocaman bir ilân koymuşlardı:

«Köpeklerin içeriye girmesi yasaktır.»

Yazıyı okuyan Naci:

— Şu mağazanın sahibi de amma aptalmış anneciğim, dedi. Köpekler okuma yazma bilmezler ki sözünü tutsunlar.

ÇALIŞKAN ÖĞRENCİ

— Selim çocuğum, bana on tane vahşî hayvan say bakalım.

— Aslan, kaplan, kurt, ayı ve altı tane yılan.

KENAR MAHALLE

Fizikten imtihan yapılıyordu. Öğretmen sordu:

— Söyle bakalım Ahmet, elektrik nelerden geçmez?

Ahmet, ayağa kalkıp saymaya başladı:

— Camdan, kehribardan, tahtadan.

— Başka?

— Lastikten.

— Başka?

Çocuk biraz düşündükten sonra zeki bir gülümseme ile cevap verdi:

— Bir de kenar mahallelerden geçmez efendim...

FARK

Sınıfa giren müdür, öğrencilerden birine sordu:

— Sen söyle Ali. İmamın muskası ile, doktorun reçetesi arasında ne fark vardır?

Çocuk biraz düşündükten sonra:

— Dil farkı vardır efendim, dedi, biri Arapça yazar, öteki gâvurca...

İKİ YILDIZ

Aşağı yukarı aynı yaşta olan birbirinin rakibi iki yıldızdan biri öbürüne:

— Ben sizin ancak 1945'te çevirdiğiniz o güzel filmi görebildim. Ama asıl ününüzü yaptığınız daha eski filmleri göremedim. Çünkü o zamanlar çocuk bahçesine gidiyordum... dedi.

Öbür yıldız:

— Yaa, dedi, ben film çevirirken sizin dadılık yaptığınızı hiç bilmiyordum.

KUMARBAZIN OĞLU

Kumarbazın bir sürü çocuğu vardı, hiç birini de okula göndermiyordu. Öğretmen adama çıkıştı:

— Bütün paranı kumara vereceğine çocuklarını okut. Hadi şimdi git, çocuklarının en büyüğünü okula gönder.

Çocuk sınıfa gelince, öğretmen sordu:

— Sayı saymasını biliyor musun çocuğum?

— Evet... Bir, iki, üç...

Ona kadar sayan çocuk susunca öğretmen:

— Niye sustun çocuğum? Devam etsene!

Çocuk saymaya devam etti:

— Oğlan, kız, papaz, bey...

DAHA PİŞMEMİŞ

Olay Afrika'nın ortalarında, bir yamyam kabilesinin bulunduğu bölgede

geçer. Ortada kocaman bir kazan kaynıyor. Çevresinde, büyüklü küçüklü yamyam ailesi toplanmış. Yamyam çocuklar açlıktan mızmızlanıyorlar. Kadın, eline aldığı kocaman bir sopayı birden daldırınca, kazanın içinden:

— Of, başım! diye bir ses gelir.

Kadın, çocuklarına:

— Daha pişmemiş, az daha bekleyeceksiniz, der.

ÇOCUK MU?

Göbeği büyük bir adam, ilkokulun karşısına geçer, bekler. Pencerelerden onu gören müdür; «Her halde öğrencilerden birini bekliyor,» diye düşünür. Ama öğrencilerden hepsi de okuldan çıkıp gittikten sonra, kocaman karınlı adam hâlâ oradadır. Acaba çocuğu okuldan çıkmadı mı?

Okuldan en son kendisi çıkan müdür,

SİZE DE YOK

Annesi, eli yüzü mahallebi içinde odadan çıkan oğlunu görünce fena halde azarladı ve hem de cezalandıracağını söyledi:

— Artık sana sofrada mahallebi yok, dedi.

Çocuk karşılık verdi:

— Size de yok. Ben hepsini yedim.

YAHUDİ PAZARLIĞI

Yaşlı yahudi, kendine ayakkabı almak için çarşıya giden oğluna:

— Aman gözünü aç, der, sakın seni aldatmasınlar oğlum. Satıcı ne fiyat isterse sen daima yarısını ver.

Babasından iyi bir öğüt alan çocuk, bir dükkâna girer, kendisine bir pabuç beğenir ve satıcıya:

— Kaç para vereceğiz buna? diye sorar.

— Seksen lira.

— Amma da pahalı! Kırk liraya olmaz mı?

— İdare etmez...

— Uzatma işi be kuzum kırk lira iyidir.

Satıcı yumuşamaya başlar:

— Ne senin dediğin ne de benimki olsun. Altmış lira ver.

— Amma da pahalı şey ha. Otuz liraya olmaz mı?

— Ne müşteriye çattık be!. Hadi senin dediğin olsun... Ver kırk lirayı da al pabuçları...

— Kırk mı? Çok pahalı. Yirmi versem.

Sabrı tükenen satıcı çocuğa döner:

— Anlaşıldı, der, sen beni deli edeceksin. İyisi mi, para mara istemem. Al

şu pabuçları da başımı belâya sokmadan git...

Yahudi çocuğu bu kez adamakıllı diretti:

— Şuradan şuraya adım atmam. İki çift pabuç vereceksin...

YOKSULLUK

Yoksul giyimli bir kadın, psikiyatrın yanına çekine çekine girer.

Doktor:

— Neyin var? diye sorar.

Kadın:

— Korkunç bir şey doktor bey, der. Çok korkunç bir şey. Küçük oğlum kendini tavuk sanıyor.

Doktor şaşırır:

— Tavuk mu sanıyor, ne zamandan beri?

— Beş yıl kadar oluyor.

— Ne!. Beş yıl mı? Beş yıl ha!. De-

mek bana gelmek için beş yıl beklediniz?

Kadın ezilir, büzülür:

— Ne olur kızmayın doktor bey, der, biz çok yoksuluz. Yumurtalardan bir türlü vaz geçemedik.

YAYGARA

Odası yaygaracı çocuklarla dolu hastasına doktor şöyle dedi:

— Bol istirahate ve sükûnete ihtiyacınız var. Size, derhal işinizin başına dönmenizi tavsiye ederim.

KABUL OLMAYAN DUA

Çok çirkin olan Ebu Nüvves, bir gün yolda, yedi sekiz yaşlarında, çok güzel, gözlerinden zekâ fışkıran sevimli bir çocuk görür, o kadar hoşuna gider ki:

— Oğlum, gel elimi öp de sana dua edeyim, der.

Çocuk:

— Ben senin duanı istemem, der.

Ebu Nüvves hayretle sorar:

— Benim duamı neden istemezsin?

— Kabul olunmaz da onun için.

— Kabul olunmayacağını nereden biliyorsun?

— Kabul edilecek olsa, kendin için dua ederdin de, şu çirkinlikten kurtulurdun.

DOKTORUN OĞLU

Doktorun oğlu babasına sordu:

— Babacığım ben büyüdüğüm zaman göz doktoru mu, dişçi mi olsam dersin?

Doktor hemen cevap verdi:

— Dişçi ol oğlum, dişçi ol, insanların iki gözü bulunur, ama otuz iki dişi vardır.

AKILLI ÇOCUK

Çocuk, babasının yanına gelir:

— Babacığım, der, şu senin mavi boyunbağını takabilir miyim?

— Elbette tak ama niçin izin istiyorsun anlamadım?

— Nereye koyduğumu bulamadım da...

ÇİKOLATAYI AL

Ayşe, babaannesiyle gezmeye çıkıyordu.

— Hazır mısın kızım? Diye sordu, babaannesi.

Ayşe gülümsedi:

— Hazırım. Sen hazır mısın?

— Ben de hazırım kızım?

— Çikolatayı yanına aldın mı babaanne?

— Ne çikolatası?

— Yolda ağladığımda bana vereceğin çikolatayı...

SOYUT ÇOCUK

Soyut resimler yapan bir ressam sergi açmış, davetlileri gezdiriyordu. Bir resim önünde durdu:

— İşte bu benim portrem, dedi.

Davetliler anlamadan baktılar, ama hiç ses çıkarmadılar. Ressam bir başka resmin önünde durarak:

— Bu da karımın portresi, dedi.

İşte o zaman davetliler dayanamadılar:

— İnşallah, çocuğunuz falan yoktur..

ÇALMAK FİİLİ

Öğretmen Rasim'e:

— Çalmak fiilinin sonu nedir? Diye sordu.

Rasim hemen cevap verdi:

— Hapse girmektir öğretmenim.

GÜNEŞİN OLMADIĞI ZAMANLAR

— Anneciğim, dünyanın güneş etrafında döndüğü doğru mudur?

— Tabiî yavrum.

— Güneş olmadığı zamanlar nerede döner?

— .....

DADININ TELÂŞI

Dadı telâşla odaya girer:

— Hanımefendi... Bebek banyoya düştü!.. diye bağırır.

Hanım telâşla ayağa fırlar:

— Ne duruyorsun? Bebeği hemen banyodan çıkarsana.

— İmkânsız efendim, imkânsız... Su çok sıcak.

EVCİLİK OYUNU

Adam beş, küçük hanım da altı yaşları arasındaydı. Bir süre oynadıktan son-

ra beş yaşındaki adam:

— Büyüyünce evlenelim olmaz mı? diye sordu.

Kız:

— Olmaz, diye cevap verdi. Bizim ailede yabancı yoktur. Annem babamla, teyzem eniştemle evlenmiş... Hep aile içinde evleniriz...

PARASINA DEĞİL

Okula yeni başlayan çocuk, akşama eve dönünce, ana - babası, o gün okulda ne yaptığını sorar. Çocuk, okulu, oynayanları, arkadaşlarını anlatır. Hele bir arkadaşı vardır ki, onu çok sevmiştir. Ana-baba bu arkadaşın adını öğrenmek isterler. Çocuk:

— Yasef, der.

— Ne! Bir Yahudi ha!.. diye küplere binen ana - baba o arkadaşı ile bir daha konuşmamasını çocuğa sıkı sıkı tenbih eder.

Çocuk, ertesi gün okula gelince:

— Bana bak Yasef, der, bir daha seninle oynamayacağım...

— Hoppala!.. Bu da nereden çıktı?

— Annemle babam istemiyor. Bir Yahudi ile arkadaşlık yapmamalısın dediler.

— Bütün mesele bu mu? Öyleyse önemi yok... Sen akşama eve gidince onlara parasına oynamadığımızı söyle.

TÜRKÇEYİ BİLİRİM

Süleyman Nazif'e, oğlu Sait Nazif, daha küçük bir çocukken:

— Baba, demiş, sen mi iyi Fransızca bilirsin, yoksa Victor Hugo mu?

Ben dese doğru söylememiş olacak; Hugo dese, çocuğun kafasındaki baba hayalini bozacak:

— Oğlum, demiş. Hugo benden iyi Fransızca bilir ama, Türkçe'de ben ondan üstünüm...

SAYGI DURUŞU

Öğretmen tarih dersinde Ahmet'i kaldırdı:

— Fatih Sultan Mehmet'i anlat, dedi.

Ahmet derse çalışmamıştı. Saatına baktı, dersin bitmesine bir iki dakika vardı:

— Öğretmenim, dedi, bu ölümsüz kahraman için üç dakikalık saygı duruşunda bulunalım.

TATİL

Afacana sordular:

— Tatilinizi nerede geçirdiniz?

— İlk haftasını Uludağ'da.

— Çok güzel, sonra?

— Sonrası da alçıda.

KOPYALAR

Tarih öğretmeni çocuğun velisini çağırarak durumu anlattı:

— Oğlunuz kopya çekiyor, derslere çalışmıyor, kendisine sıfır verdim, dedi.

Babası öfkelendi:

— Benim oğlum kopya çekmez, dedi.

Öğretmen önündeki iki kâğıdı çocuğun babasına uzattı:

— Şu kâğıtları okuyun, kopya çekip çekmediğini anlarsınız, dedi.

Baba, kâğıtları aldı ve karşılıklı okumaya başladı.

Birinci kâğıt: Soru: 1453'te ne olmuştur?

Cevap: Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u almıştır.

İkinci kâğıttaki cevap: Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u almıştır.

Baba, öğretmenin yüzüne bakıp:

— Kopya bunun neresinde? diye sordu:

— Siz okumaya devam edin, dedi öğretmen.

Baba okumaya devam etti: Soru: II:

1663'te ne olmuştur?

Birinci kâğıt, cevap: **İkinci** Viyana kuşatması.

İkinci kâğıt, cevap: İkinci Viyana kuşatması.

Baba iyice kızdığı kaşlarının çatıldığından bellidir:

— Bu neyi ispat eder, oğlum daha ne yazmalıydı? diye öğretmene sordu.

Öğretmen:

— Sinirlenmeyin, okuyun kâğıtları efendim? diye ısrar edince, baba, üçüncü soruyu da okudu:

Fatih'in annesi kimdi?

Birinci kâğıt: Bilmiyorum.

İkinci kâğıt: Ben de bilmiyorum.

BEBEĞİN KOLU İŞLİYOR

Küçük Ahmet'in bir kız kardeşi dünyaya gelmişti. Ahmet o zamana kadar yeni doğmuş bir bebek görmemişti. Önce

uyuyan hareketsiz yavruya baktı. Neden sonra bebek, uykusunda kolunu kaldırınca Ahmet yaygarayı kopardı:

— Anneee. Gel bak bebek işliyor!

CEZA

Öğretmen, birbirleriyle geçinemeyen iki öğrenciye:

— Neden didiniyorsunuz? diye sordu.

Çocuklar cevap vermediler, sustular.

Öğretmen:

— Sizi cezalandırıyorum, dedi, yüz defa adınızı, soyadınızı yazıp yarın bana getireceksiniz.

Çocuklardan biri ağlamaya başladı:

— Sen neden ağlıyorsun? diye sordu, öğretmen.

Çocuk karşılık verdi:

— Öğretmenim onun adı Ayda Ön, be-

nimki Aptülmuttalip Uzunkavaklar Altında Yatar Uyumazoğlu da ondan ağlıyorum.

ÖĞRETMENİN AĞZI SULANIR

Göreve yeni başlamıştı. Birinci sınıfı okutuyordu. Çocuklara sınıfta bir şey yenmeyeceğini anlatmıştı. Birkaç gün sonra sınıfa girdiğinde bir çocuğun yemiş yediğini gördü, öğrencilere:

— Çocuklar sınıfta bir şey yenir mi? diye sordu.

Öğrenciler hep bir ağızdan:

— Hayır yenmez, diye cevap verdiler.

— Neden yenmez?

Bir öğrenci elini kaldırdı.

— Söyle.

— Öğretmenin ağzı sulanır da ondan yenmez öğretmenim.

TUVALET DE BİZİMLE GELİYOR

Trenle yolculuk yapıyorlardı. Çocuğunun çişi gelince babası onu tuvalete götürdü. Kompartımandaki yerlerine döndüklerinde daha küçük kardeşinin de tuvalete gitmek istediği zaman, gözlerini kocaman kocaman açmış olan çocuk, kardeşine:

— Merak etme, dedi, tuvalet de bizimle birlikte geliyor.

NEDEN?

Annesi, oğluna sordu:

— Oğlum, büfede iki elma vardı, neden bir tane kalmış?

— Karanlıkta öbürünü görememişim de ondan anneciğim!

NİÇİN DUA EDİYORMUŞ?

Bir gün küçük kardeşinin odasına girdiğinde onun yana yıkıla dua ettiğini

gördü, duasını bitirmesini bekledi:

— Niçin bu kadar içten dua ediyorsun? diye sordu.

— Söylemem.

— Neden söylemezsin?

— Herkese söylersin sonra.

— Vallahi söylemem.

— Paris'in, İngiltere'nin başkenti olması için dua ediyorum.

— Neden?

Çocuk boynunu büktü:

— Çünkü dünkü coğrafya yazılısında öyle yazmıştım da...

YAŞ GÜNÜ

Yaş günüydü. Amcası yeğenine:

— Bu yıl bir yaş daha aldın Nesrin, dedi. Artık seneye okula başlarsın.

Nesrin güldü:

— Zannetmem, dedi.

Amcası hayret etti:

— İyi ama yedi yaşına girdin!..

Nermin bilgiç bilgiç başını salladı:

— Ondan değil, dedi, beni okul kıyafetine sokmak annemin işine gelmez.

Amcası yüzünü buruşturdu:

— Neden? diye sordu.

— Sonra otobüste, bana bilet almamak için nasıl 'daha dört yaşında!' diyecek?

İNEK

Üç yaşları arasındaki oğluyla yolda gezmeye çıkmıştı. Bir ineğe rastladılar. Çocuk merakla:

— Bu ne? diye sordu.

Annesi, inek olduğunu, her gün içtiği sütün, bu hayvandan elde edildiğini anlattı. Çocuk bir an durdu, düşündü:

— Anne bana bebekken sen mi süt veriyordun? diye sordu.

— Evet çocuğum, dedi annesi.
— O zaman sen inek miydin?
— !.....

DİNLEMİYOR

Öğretmen kızgınlıkla söylendi:
— Sana ödevini mürekkeple yaz diyorum, sen yine kurşunkalemle yazıyorsun.

Çocuk boynunu büktü:
— Ne yapayım öğretmenim. Babama söyledim, dinlemiyor.

DOĞRU CEVAP

Semih annesine:
— Ben sokağa oynamaya gidiyorum! dedi.
— O pantolonundaki yamalarla mı?
— Hayır, anneciğim, arkadaşlarımla..

BABAMI GÖNDEREYİM

Öğretmen sinirli sinirli:

— Ödevinde tam elli tane yanlış var. Onun için bu akşam okulda cezalı kalacaksın.

Çocuk, başını önüne eğdi, mırıldandı:

— Öyle ise babamı göndereyim. Ödevimi o yaptı.

TATİL NASIL OLUR?

Öğretmen bütün sınıftakilere sordu:

— Havanın sıcaklığı elli dereceye çıkarsa ne olur?

İçlerinden bir tanesi elini kaldırdı.

— Sen söyle, dedi, öğretmen.

— Tatil olur.

ANNEME SÖYLEMİŞTİM

Öğretmen ciddî ciddî sordu:

— Oğlum, önün kuzey, sağ tarafın

doğu, sol tarafın batı. Arkan nedir?

Çocuk:

— Arkamdaki pantolonuma konan yeni yamadır. Anneme sizin dikkatinizi çekeceğini söyledim, inanmadı.

EYVAH!...

Bir çocuk, 'Ölüm' ilânı vermek için gazete idarehanesine girdi, durumu anlattı:

— Kaç para vereceğim? diye sordu.

İlân memuru:

— Santimine kırk lira! deyince çocuk şaşkınlıkla:

— Eyvah!... Rahmetli iki metreye yakındı, diye hayıflandı.

İLLALLAH DEMİŞ

Bir gün, ortaokuldaki Raci'nin velisine, matematik öğretmeninden bir mektup geldi. Mektupta şunlar yazılıydı:

«Sayın Veli, ben matematiği sevmem, oğlunuz da sevmiyor. Ama aramızda şu fark var: Ben çalışıyorum. Lütfen bu farkı dikkate alınız.

MEKTUP

Küçük Ali, yatılı bir okula verilmişti. Gittiğinin haftasında ilk mektubu geldi. Şöyle diyordu:

«Sevgili anneciğim, babacığım ve Çetin. Burada herkesi haftada bir defa mektup yazmaya zorluyorlar. Ellerinizden öperim.»

DAMA ATILAN PABUÇLAR

Halası, Ali'nin kocaman evlerin damlarına hayretle baktığını görünce sordu:

— Damda bir şey mi var Ali?

Ali:

— Var ya, dedi.

— Ne var?

— Metin'in yeni doğan kardeşi, ağabeyinin pabuçlarını dama atmış. Ne kuvvetli çocukmuş. Salıncaktan oraya kadar pabuçları nasıl kaldırıp atmış? Ona bakıyorum. Şaştım kaldım doğrusu, dedi.

ÖNCE GÜLMÜŞTÜM

Yener ağlaya ağlaya annesine koştu. Annesi:

— Niçin ağlıyorsun oğlum? diye sorunca:

Yener:

— Sorma anneciğim, dedi, babam çekici parmağına vurdu.

— İyi ama sen neden ağlıyorsun? diye sordu, annesi.

— Şey... Önce gülmüştüm de...

TOZ MU ALIYORSUN?

Salonda oturuyorlardı.

Evin dört yaşındaki küçük oğlu, ka-

çırdığı bilyesini almak için divanın altına girmişti. Bir süre dışarıya çıkmayınca, kaynana, yan gözle gelinine bakarak, torununa seslendi:

— Ne yapıyorsun orada oğlum? Annenin yerine toz mu alıyorsun?

YARDIMIN BÖYLESİ

Recep sokaktan seslendi. Hasan pencereyi açtı. Recep:

— Gelsene bilye oynayalım, diye seslendi.

Hasan:

— Olmaz, diye cevap verdi. Matematik problemlerini yapması için babama yardım ediyorum.

ANAHTAR DELİĞİ

Öğretmen çocuklara sorar:

— Hangi cisimler saydamdır? (Şeffaf)

Sınıfta çıt çıkmaz.

Öğretmen, çocuklara saydamı tarif eder: 'Bir taraftan bakınca öbür taraftan görünen cisimler saydamdır' diye anlatır ve bir örnek gösterilmesini ister.

Öğrencinin biri elini kaldırır.

— Söyle bakalım.

— Anahtar deliği öğretmenim.

ÇOCUK AKLI

Çocuk, arkadaşına üzüntüyle anlatıyordu:

— Annem babama eşek deyince babam da ona kaz diye bağırdı.

— Ne var bunda? diye sordu arkadaşı.

Çocuk düşünceli düşünceli mırıldandı:

— Acaba ben neyim?

UÇMAKTAN BIKAN ÇOCUK

Ne zaman tavuk yiyecek olsalar, babası, tavuğun kanat kısımlarını koparıp en küçük oğluna uzatır:

— Tavuğun kanat kısımlarını yiyen çocuk bir gün uçar, diye parçaları küçük oğluna verir.

O gün de tavuk yenecekti. Küçük çocuk atılıp tavuğun budunu kopardı.

Babasının kaşları çatıldı:

— Ne yapıyorsun? diye bağırdı.

Çocuk:

— Artık uçmaktan bıktım baba. Hem ben yürümeyi daha çok severim.

LEYLEĞİ GÖRMEK İSTİYORUM

Annesi çocuğuna sordu:

— Leyleğin getirdiği minicik kardeşini görmek ister misin?

Çocuk olumsuz şekilde başını salladı.

Annesi şaşkınlıkla:

— Ne, kardeşini görmek istemiyor musun? diye sordu.

Çocuk boynunu büktü:

— Hayır, leyleği görmek isterim.

NEREYİ ISLATSAYMIŞ?

Çocuk altını ıslatmıştı. Annesi kızdı:

— Ayıp değilmi oğlum, niye altını ıslatıyorsun? diye sordu.

Çocuk, annesinin yüzüne soru dolu bir şekilde baktı sonra:

— **Nereyi** ıslatmamı istersin? diye sordu.

NEDEN?

Küçük Can babasına:

— Baba sen polisten korkar mısın? diye sordu.

— Hayır oğlum.

— Peki aslandan, kaplandan da korkmaz mısın?

— Korkmam oğlum.

— Öyleyse annemden neden korkuyorsun?

BEDAVA OLAN

Konuşma İskoçya'da bir okulda geçer:

Öğretmen:

— Söyle bakalım yavrum, şimşekle elektrik arasında ne gibi bir ayırım vardır?

Öğrenci:

— Şimşek bedavadır efendim.

OKULUN ANLAMI

Öğretmen küçük çocuğu tahtaya kaldırdı. Çocuk hiç bir soruya cevap veremeyince:

— Sen de hiç bir şey bilmiyorsun! diye çıkıştı.

Çocuk:

— Evet efendim. Zaten annemle babam beni bu yüzden okula gönderiyorlar, diye cevap verdi.

BENİ SAKIN SÖYLEME

Bir öğrenci, uzun zaman ders aldığı İngilizce öğretmenine veda ediyordu. Ayrılırken:

— Zahmetinize teşekkür ederim, dedi, size bir hizmette bulunabilirsem çok memnun olurum.

Öğretmen gayet ciddî:

— Bulunabilirsin, diye cevap verdi. Sakın benden ders aldığını kimselere söyleme.

YENİ KARDEŞLER

Çok yaramaz üç kardeştiler. Ev halkı onların yaramazlıklarıyle başa çıkamı-

yordu. Bir gün anneleri:

— Çok uslu ve terbiyeli üç çocuğumun olmasını isterdim, diye göğüs geçirdi.

Yaramazların en büyüğü:

— Yaşasın! diye bağırdı, demek yakında altı kardeş olacağız.

TATİL

Türkçe öğretmeni yazılı yapıyordu. Soru: «En büyük arzunuz nedir?» idi. Sınav süresi bitince, öğretmen, kâğıtları topladı. Öğrencinin biri şu cevabı vermişti:

«Tatil, tatil, tatil...»

YERİNDE BİR CEVAP

Baba, oğluna nasihat ediyordu:

— Çocuğum, sabahleyin erken kalkarsan kısmetin çok bol olur. Sözgelişi Nu-

ri'nin babası evden hep alaca karanlıkta çıkar. Geçen sabah yolda yüz lira bulmuş.

— İyi ama babacığım, o parayı düşüren de ondan daha önce kalkmış demek ki.

İSRAF

Hastaneden yeni bir bebekle dönen annesi küçük Ayşe'ye sordu:

— Nasıl yeni aldığımız bebeği sevdin mi?

Ayşe biraz düşündükten sonra cevap verdi:

— Sevdim sevmesine ama bu sıkıntılı zamanımızda yeni bir bebek almak biraz israf değil mi? Babam kim bilir ne kadar kızacak yine?

HEPSİ KAFASINDA

Öğretmen, bir öğrenciye, kafada bulunan şeyleri saymasını söylemişti. Öğren-

ci birkaç tanesini saydıktan sonra ıkınıp sıkınmaya başladı. Öğretmen:

— Demek bilmiyorsun, diye gürledi.

Öğrenci:

— Hayır, biliyorum. Hatırlayacağım. Hepsi kafamın içinde, dedi.

FEDAKÂR ÇOCUK

Annesi, küçük oğlunu karşısına aldı:

— Bak yavrum, dedi, önümüz bayram, biraz fedakârlık et de bazı şeyleri yoksul çocuklara ver.

— Elbette veririm anneciğim, dedi çocuk.

Annesinin yüzü güldü:

— Aferin çocuğum, dedi.

Çocuk hemen koşup kocaman balık yağı şişesini getirdi:

— İşte bunu verelim, anneciğim, dedi.

BABASI GİBİ

İki çocuk konuşuyordu. Biri:

— Ben, dedi, babam gibi zengin olmayı düşünüyorum. Milyonlarım olacak.

Öbür çocuk merakla sordu:

— Demek baban milyonlar kazanıyor?

Çocuk gülümsedi:

— Yok canım o da benim gibi hayal kuruyor.

PLÂKA NUMARASI

Bir çocuk annesiyle bir müzeyi geziyordu. Bir ara, baştan başa sargılar içindeki bir mumyanın önünde durdu ve mumyanın bir tarafına iliştirilmiş: «M. Ö. 1256» tarihini göstererek:

— Anneciğim, dedi, bu adamı ezen plaka numarası mı?

KAPIYA SIKIŞINCA

Ablası, Nilgün'e seslendi:

— Orada ne yapıyorsun bakayım?

— Hiç. Kediyi dışarıya çıkarıyorum.

— İyi ama kuyruğunu da beraber çıkarsana.

ANNESİ BİLİR

Çocuk ders çalışırken gazete okuyan babasına sordu:

— Babacığım Santiyago nerede?

Babası dalgın dalgın cevap verdi:

— Ne bileyim ben? Annene sor, evde her şeyin yerini ikide bir değiştiren o çocuğum.

KENDİNİ HAZIRLA

Bir öğrenci sınıfta kalmıştı. Annesine bir telgraf çekti: «Çaktım, babamı hazırla.» Kısa bir süre sonra annesinden cevap aldı: «Baban hazır. Sen kendini hazırla.»

SAKİN OL BABA

İskoçyalının biri, oğlunun postahaneden çıktığını görünce dehşet içinde kalmıştı, sordu:

— Yoksa orada boş yere para mı harcadın?

Çocuk saf saf cevap verdi:

— Yok be babacığım, sadece dolmakalemime mürekkep doldurdum.

BENZERLİK

Öğretmen okullar açıldığı sırada bir öğrenciye:

— Geçen yıl bu sınıfta sana çok benzeyen biri vardı. İkiz kardeşin miydi acaba?

Çocuk boynu bükük bir şekilde, mırıldanır gibi cevap verdi:

— Hayır efendim, ben sınıfta kaldım da.

Dalgın öğretmen kendi kendine söylenerek uzaklaştı:

— Bu kadar benzerlik hiç görmedim.

POSTACILIK

Eve dönen genç anne, küçük oğluna nasıl vakit geçirdiğini sordu. Oğlu postacılık oynadığını söyleyince, anne:

— Nasıl bir postacılık bu? diye sordu.

Çocuk:

— Basbayağı. Evlere mektup dağıttım, dedi.

— Nerede buldun o kadar mektubu?

— Bizim dolabın gözünde: Pembe bir kurdeleyle sarılı kocaman bir desteydi.

BAK HELE SEN

Küçük, Paris'li bir kız İncil'in yapraklarını karıştırıyordu. Bir ara sayfaların arasına konmuş bir İncil yaprağı ye-

re düşünce şaşırıverdi ve söylendi:

— Bak hele... Demek bizim İncil bu kadar eskiymiş...

MEHMET'İN İŞİ

Kampta öğretmen etrafı dolaşırken, küçüklerin iş gördüğü mutfağa gitti. Orada çocuklardan biri soğan soyuyor, diğeri de onu seyrediyordu.

Öğretmen:

— Mehmet oğlum, senin işin yok mu? diye sordu.

— Var, dedi, Mehmet, arkadaşım soğan soyuyor ben de onun yerine ağlıyorum.

İLKİ VE İKİNCİSİ

Adam, karısının dırdırından bıkmıştı. Bir akşam okuldan dönen oğlu:

— Baba ilk konuşma cihazını Edison'un yaptığı doğru mu? diye sordu.

Adam, oğluna bakarak cevap verdi:

— Hayır, dedi, ilkini icat eden Tanrı'dır. Edison'unki istenince durdurabilenlerden.

AKILLI ÇOCUK

— Anneciğim senin saçların neden ağardı?

Annesi gülümseyerek cevap verdi:

— Senin yüzünden yaramaz çocuğum. Yaramaz çocuklar annelerinin saçlarını çarçabuk ağartırlar.

Çocuk düşünceli düşünceli başını salladı:

— Anneannemin neden bembeyaz saçlı olduğunu şimdi anlıyorum.

ESKİ ARABALARI NE YAPARLAR?

Küçük çocuk annesine sordu:

— Anneciğim eski otomobilleri ne yaparlar?

— Ne yapacaklar, akıllının biri babana satar.

HİÇ KAYBOLMAYAN ŞEY

Öğretmen derste küçük Şeyda'ya sordu:

— Söyle bakalım kızım fil nerede bulunur?

— Filler o kadar büyüktür ki öğretmenim kimse onları kaybetmez.

YARAMAZLAR

Plajda, bir kadının başına dikilen adam söyleniyordu:

— Bayan, pabucumu kuma gömen şu çocuk sizin mi?

Kadın, başını kaldırıp çocuğa baktı, bir de denize göz gezdirdi ve cevap verdi:

— Hayır efendim, o yeğenim oluyor.

Oğlum ilerde ceketinizi denize atan çocuktur.

NE OLUR NE OLMAZ

Okuldan gelen çocuk, babasına yeni sözlüğünü gösterir:

— Bak babacığım bu sözlükte yirmi bin kelime varmış.

Babası bunu duyunca dehşetle fısıldar:

— Aman sus, aramızda kalsın oğlum. Sakın annene gösterme.

BÜYÜKLER SÖYLEYİNCE

Küçük çocuk derse çalışmamıştı. O gün okula gitmek istemiyordu. Velisi olan teyzesine koştu:

— Okula gitmediğim için öğretmenime tezkere yazar mısın teyzeciğim? diye sordu.

Teyzesinin kaşları çatıldı:

— Yalan söylemek ayıp, dedi, okula git ve öğretmenine durumu anlat. Daha bu yaşta yalan söylemeye başlarsan büyüyünce ne olursun kim bilir!

Çocuk tam ağzını açıp cevap verecek sırada telefon çaldı. Ahizeyi eline alan teyzesi, yüzünü buruşturarak:

— Şekerim ev misafir dolu, onun için gelemeyeceğim. Kusura bakma, dedi.

Teyzesi konuşmasını bitirip telefonu kapattıktan sonra çocuk etrafına baktı, kimseleri göremeyince:

— Misafirler nerede teyze? diye sordu.

— .....

ARI SOKTU ÖĞRETMENİM

Öğretmen, sınıfa geç gelen öğrenciye kaşlarını çatarak:

— Neden geç kaldın? diye sordu.

— Arı soktu öğretmenim.
— Nereni soktu?
Çocuk boynunu büktü:
— Söyleyemem öğretmenim.
Öğretmen öfkeyle:
— Git yerine otur, dedi.
Çocuk boynunu daha çok büktü:
— Oturamam öğretmenim.

BENİM ASLAN AMCAM

Amcasının evlerine geldiği bir gün, küçük çocuk boynuna sarıldı:

— Ne olur aslan amcacığım beni denize götürsene, diye yalvardı.

Babası, oturduğu yerden gülümsedi:

— Amcanın kuyruğunu tramvay çiğnedi, dedi.

Küçük çocuk şaşkınlıkla:

— Peki amcam kuyruksuz ne yapacak şimdi? diye sordu.

AFFETTİRMEK İÇİN

İtalya'da bir okuldaki din dersinde öğretmen sormuş:

— Söyleyin bakalım çocuklar, günahlarımızı affettirmek için yapacağımız ilk iş nedir?

Afacanın biri fırlamış oturduğu sıradan:

— Önce günah işlemeliyiz öğretmenim.

ÜÇ YENİ ÇOCUK DAHA

Üçü de birbirlerinden yaramaz üç kardeştiler. İçlerinden biri, annesine:

— Anneciğim, anneler gününde sana nasıl bir armağan alayım? diye sordu.

Annesi şaşırdı:

— Ben mi? Aman ne güzel soru. Üç tane uslu çocuğum olsun yeter.

Bu cevabı duyan afacan sevinçle bağırdı:

— Yaşasın, o zaman altı kardeş olur, daha güzel oynarız!

TOZ

Çocuk babasına sordu:

— Babacığım insanlar öldükten sonra ne olur?

— Toz olur yavrucuğum.

— Sahi mi söylüyorsun babacığım?

— Elbette sahi söylüyorum.

— Demek benim yatağımın altında bir dolu insan ölüsü var.

MÜŞTERİLER KAÇTI

Dişçi, dişini çektiği küçüğün annesinden iki yüz lira istemişti. Kadın bu parayı çok bularak itiraz etti. Dişçi:

— Hayır efendim istediğim para faz-

la değil, dedi.

— Neden fazla değil?

— Dişini çekerken çocuğunuz öylesine bağırdı ki, bu yüzden sırada bekleyen beş tane müşterim kaçtılar.

YABANCI DİL

İki yavru kedi okuldan dönünce anneleri sorar:

— Bugün ne dersiniz vardı?

— Yabancı dil.

— Peki ne öğrendiniz bakalım?

Yavru kediler hep bir ağızdan cevap verdiler:

— Hav, hav, hav.

TATLARINA BAKMADIM

Afrika'da çalışan bir misyoner, yamyam kabilesinden bir çocuğa sordu:

— Söyle bakayım, küçük. Anneni mi

daha çok seversin babanı mı?

Çocuk gülümsedi:

— Bilmem. İkisinin de tadına bakmadım. Biz hep yabancıları yeriz.

SON DİŞLER

Öğretmen, öğrencilerine sordu:

— Söyleyin bakalım çocuklar en son çıkan diş hangisidir?

Sınıfta uzun bir sessizlik oldu, sonra bir öğrenci parmağını kaldırıp cevap verdi:

— En son takma dişler çıkar öğretmenim!

KOLAY İŞ

İki yaramaz kavga ediyordu. Biri:

— Benim babam senin babanı döver, dedi.

Öbürü hiç düşünmeden kabul etti:

— Ondan kolay ne var, babamı annem bile dövüyor.

NE ZAMAN EVDE OLMAZ?

Çocuk kapıyı çaldı ve karşısına çıkan hemşireye sordu:

— Doktor evde mi acaba?

— Ne yapacaksın doktoru?

— Dişimi çektirecektim de.

— Hayır, evde yok.

— Aman ne iyi. Acaba bir daha ne zaman evde bulunmaz?

ANNE TENBİHİ

Otobüsteki kadın yanı başındaki çocuğun durmadan burnunu çektiğini görünce:

— Yavrum senin mendilin yok mu? diye sordu.

Çocuk kadının yüzüne baktı:

— Var teyzeciğim ama, dedi, annem 'kimseye verme,' diye tembih etti.

ZAMANE ÇOCUĞU

Sıcak bir yaz günü küçük Musa annesi ve babasıyle gazinoya gitti.

Babası, garsona:

— İki bira getir, dedi, soğuk olsun.

Küçük Musa hemen atıldı:

— Neden iki bira babacığım? Annem içmiyor mu?

BOKS HAKEMİ

Baba, ilkokuldaki oğlunu karşısına almış azarlıyordu:

— İki yıldır okula gidiyorsun, ancak ona kadar saymasını öğrendin. Büyüyünce ne olabilirsin bu gidişle?

— Boks hakemi olurum babacığım.

AĞRISIN DİYE

Biri, küçük Can'ı çok fena halde kızdırmıştı:

— İnşallah biri hariç bütün dişleri dökülsün, diye beddua etti.

Arkadaşı hayretle sordu:

— Niçin bir tek dişinin kalmasını istiyorsun?

Can, hırsla cevap verdi:

— Ağrıması için.

VAH VAH

Beş yaşındaki Metin'in bir kardeşi olmuştu. Doğumdan hemen sonra annesinin yanına gitmek isteyince hastabakıcı:

— Şimdi olmaz yavrum. Leylek annenin kolunu ısırdı, dedi.

Metin bunu duyunca üzüntü içinde söylendi:

— Benim zavallı anneciğim. O zor doğumdan sonra başına bu da mı gelecekti?

BÜYÜK YALAN

Babası küçük oğlunu karşısına almış konuşuyordu. Çocuk haylazdı.

— Eğer derslerine çalışmazsan, okulu bitiremezsin, okulu bitiremeyince de adam olamazsın.

Çocuk babasına merakla sordu:

— Adam olamamak ne demek baba?

Babası uzun uzun düşündü ve çocuğun anlayacağı şekilde bir cevap buldu:

— Yani arkadaşların bol bol para kazanır, iyi yaşarlarken sen parasız olursun demek.

Çocuk, babasını yukardan aşağıya süzdü:

— Baba sen 'ben çok çalışkandım, bütün derslerimi pek iyiyle verirdim. Okulu

da, üniversiteyi de olağanüstü bitirdim,' diyordun?

Babasının yüzü gülmüş:

— Evet öyle oğlum.

— Sen yalan söylüyorsun baba?

— Neden yalan söylüyormuşum bakayım oğlum demiş kaşları çatık çatık.

Çocuk:

— Hani annem sürünüyoruz dedi ya.

— Evet.

— Sen, 'zengin adam değilim. Benim param pulum yok' diye çıkışmıyor muydun?

NEDEN ÇOK YAĞMUR YAĞAR

Öğretmen, yurdumuzun iklimini anlattıktan sonra, Karadenizli olan öğrencilerden birine:

— Sen söyle bakalım Ahmet, dedi, Karadeniz bölgesinin nüfusu neden sıktır?

Ahmet hemen cevap verdi:

— Yağmurlar çok yağdığı için öğretmenim.

Öğretmen hayretle sordu:

— Peki oğlum yağmur sizin Karadeniz'e neden çok yağar?

Ahmet öğünerek cevap verdi:

— Nüfusu çok olduğu için öğretmenim.

KONUŞUYOR

İki kadın karşılaştılar, hoş beşten sonra biri:

— Nasıl senin küçük konuşmasını öğrendi mi? diye sordu.

Arkadaşı gülümsedi:

— Ah, hem de nasıl!.. Şimdi de susmasını öğretmeye çalışıyoruz.

SÜRPRİZ

Çok afacan olan beş yaşlarındaki kız, üsteleyerek, annesinden bir kardeş iste-

ÂDEM'İN ÇOCUKLARI

Fatih Sultan Mehmet, yanındakilerle gezerken, yanına sokulan bir dilenciye bir altın verir, ama dilenci parayı azımsayarak:

— Aman sultanım, der. Koskoca bir padişah, hiç kardeşine bu kadar az para verir mi?

Fatih sorar:

— Nereden senin kardeşin oluyorum?

— İkimiz de Âdem'le Havva'nın çocukları değil miyiz, elbette kardeşiz.

Fatih:

— Bana bak, der. Bu keşfini öteki kardeşlerimiz duymadan hemen buradan savuş. Servetimden öbür kardeşlerimiz de paylarını almaya kalkarlarsa, sana bir altın değil, zırnık bile düşmez.

SARDALYALAR

Okyanusta, fırtınalı bir havada bir gemi battı. Gemidekilerin hepsi de sulara

gömüldü. Yalnız bir genç denizci dalgalarla boğuşuyordu. O da boğulmak üzereydi, ortaya çıkıveren bir deniz kızı:

— Eğer benimle evlenirsen, bir yıl sonra seni karaya bırakmaya söz veriyorum, dedi.

Başka çare olmadığından yakışıklı denizci razı oldu. Evlendiler. Sözünde duran deniz kızı da bir yıl sonra onu karaya çıkardı. Denizcinin sevinç içindeki ailesi, oğullarının dönüşünü bir ziyafetle kutlamak istedi. Genç denizci çarşıdan aldığı bir sardalya kutusunun kapağını açınca, kutudan fırlayan bir sürü balık:

— Babacığım, babacığım... Sen burada mıydın? diye masada dans etmeye başladılar.

NASIL BULDUNUZ?

— Yavrunuz nasıl?

— Çok iyi teyzesi. Daha üç aylıkken

yürümeye başladı.

— Yaaa!.. Kim bilir nerelere gitmiştir! Sonra nasıl buldunuz?

BEN DE GİDEYİM

Öğretmen ders anlatırken, bir öğrenci izin isteyip tuvalete gitti. Arkadan başkası:

— Öğretmenim müsaadenizle ben de tuvalete gideceğim, dedi.

Öğretmen:

— Çabuk dön, diyerek onu da bıraktı.

Başka bir öğrenci ayağa kalkıp:

— Öğretmenim, dedi, o iki arkadaş 'tuvalete gideceğiz' diye yalan söylediler. Dışarı çıkıp kavga edecekler. Müsaade ederseniz, gidip onları ayırayım.

Öğretmen:

— Peki, çabuk git ayır da gel, dedi.

O da gidince başka bir öğrenci ayağa kalktı:

— Efendim, dedi, hepsi yalan söylediler. Dışarı çıkıp kavga edecekler. Müsaade ederseniz, gidip onları ayırayım.

Öğretmen:

— Peki, çabuk git ayır da gel, dedi.

O da gidince başka bir öğrenci ayağa kalktı:

— Efendim, dedi, hepsi yalan söylüyor... Son giden ikisi bir olup önceden sınıftan çıkan arkadaşımı dövecekler... Müsaade ederseniz ben de gidip ayırayım onları.

YARDIM KİMLERE YAPILMAZ?

Din dersi öğretmeni öğrenciye:

— Kimlere yardım yapılmaz? diye sordu.

Öğrenci cevap veremeyince, öğretmen:

— Ben sana birini hatırlatayım, sen öbürlerini hatırlarsın, dedi, sözgelişi, zenginlere yardım yapılmaz. Başka?

Öğrenci:

— Evet öğretmenim, dedi, bir de nüfusu az olan il ve ilçelere yapılmaz.

TIRAŞÇI KONUK

Evlerine yeni bir konuk gelmişti. Küçük Ayşen yaklaşıp sordu:

— Amca siz berber misiniz?

— Hayır kızım. Niçin sordun?

— Babam sizin geldiğinizi görünce, yine tıraş etmeye geliyor dedi de...

DÖRT KÜÇÜK PORTAKAL

Öğretmen Yaşar'a sordu:

— Masada irili ufaklı sekiz tane portakal olsa, dördünü sen alsan geriye kaç

portakal kalır?

— Dört küçük portakal öğretmenim.

FIKIH

Yörük, yaylaya çıkacağı sırada cerre çıkmış bir molla görür:

— Efendi, der, biz yarın yaylaya çıkacağız... Benim çocuğu, yaylaya çıkıncaya kadar okut. Yazıktır, bilgisiz kalmasın.

Molla, bu kadar kısa zamanda bir şey öğretemeyeceği için çocuğa yalnız: «Fıkıh,» demesini öğretirse de, çocuk yolda: «Fıkıh, fıkıh!» diye giderken, kelimeyi unutup: «Fık, Fık. Fık!» demeye başlar. Babasının yanına varıp:

— Fık... Fık... Fık... demeye başlayınca koca yörük:

— De gidinin hocası de... Az kalsın çocuk ilimden boğulayazmış... Oğlanı boğazına kadar ilim doldurmuş, der.

YESEYDİ

Trenin altında kalıp ezilmekten kurtulan minik bir kedi, soluk soluğa trenin arkasından şöyle söylenmiş:

— Demin karşıdan gelirken fare kadardı, ne de çabuk büyüyüverdi.

Sonra da omuz silkmiş:

— İyi ki yememişim, yoksa mideme dokunurdu.

HAPI YUTARDI

Atatürk, Galatasaray Lisesinin bir imtihanında, öğrencilerden birine sormuş:

— Nil olmasaydı Mısır ne olurdu?

Öğrenci çabuk cevap vermek için birden boş bulunup:

— Hapı yutardı, dedi.

Bu cevap, Atatürk'ün hoşuna gitti.

AT

Küçük öğrenci okuldan gelince annesine:

— Bugün bize atlardan söz ettiler ama ben dersten bir şey anlayamadım anne, dedi.

— Neden çocuğum?

— Atın yavrusuna tay, dişisine kısrak, erkeğine aygır denirmiş.

— İyi ya oğlum bunda anlaşılamayacak bir şey görmüyorum ben.

— Peki ata at ne zaman deniyor öyleyse anne?

YÜRÜYELİM

Küçük çocukla babası otobüse bindiler.

Otobüs biletçisi bağırıp duruyordu:

— Yürüyelim beyler!

Otobüs kalkıyor, biraz gidiyor, duraklarda duruyor ve yeni yolcular binerken biletçi yeniden bağırıyordu:

— Yürüyelim beyler, yürüyelim beyler.

Artık otobüste değil yürümek, kımıldamak imkânı bile kalmamıştı. Buna rağmen biletçi habire bağırıyordu:

— Yürüyelim beyler! Yürüyelim!

Çocuk merak dolu bir sesle babasına sordu:

— Baba mademki yürüyecektik neden otobüse bindik? Gideceğimiz yere yürüyerek giderdik...

YARIN YİNE Mİ GİDECEĞİZ?

Çocuk, okulların ilk açıldığı günün akşam üstü eve geldiğinde suratı asıktı.

Annesi merak edip sordu:

— Ne oldu çocuğum, okulu sevme-

din mi yoksa?

Çocuk üzüntülü bir şekilde:

— Çok sevdim anneciğim ama yarın yine gidecekmişiz de...

GÜRÜLTÜ

Kadının işi vardı, çocuğu yatağına yatırmak babaya düşmüştü. Yatağına yatırıp ninni söyleyerek uyumasını bekledi. Ninni bittiği halde çocuk hâlâ uyumamıştı. Babası ikinci bir ninniye başlayınca çocuk gözlerini açtı:

— Babacığım Allahını seversen kes şu gürültüyü de uyuyayım, diye yalvardı.

KAYBOLANLAR

— Vah zavallı küçük çocuğum, demek kayboldun?

Çocuk, etrafındakilere baktı:

— Hayır, dedi, ben kaybolmadım. Buradayım deminden beri. Kaybolan annemle babam.

BOBİ, BOBİ, BOBİ...

Öğretmen küçüklere bir ödev vermişti. Köpekler hakkında elli kelimelik bir yazı yazacaklardı. Öğrencinin biri şöyle yazmıştı:

«Köpeğim Bobi kaybolmuştu. Kapıya çıkıp seslenmeye başladım. Bobi, Bobi, Bobi...

BU KADARCIK MI?

Bir ana baba, çocuklarının oburluğundan bıkıp usanmışlardı artık. Sofrada olanları, başkalarının da hakkını yedikten sonra mutfağa koşar, oradakileri de silip süpürür, yine de karnı doymazdı. Ba-

ba, oğlunun bu haline dayanamayarak karısına:

— Hanım, dedi, bugün kocaman tencereyle, oğlanın sevdiği güzel bir yemek yap. Tencere dolusu yemeği oğlanın önüne koyalım da bir iyice karnını doyursun.

Kadın yemeği pişirdi.

Akşam sofraya oturdular. Çocuk, kocaman tencerenin kapağını açar açmaz dövünmeye başladı:

— Allah benim hakkımı size sorar inşallah. Kim bilir siz ne kadar çok yediniz ki, bana bu kadarcık bıraktınız!.

ÇOK YAŞAMAK

Çığırtkan satıcı, kalabalığın ortasında, bir sandalyeye çıkmış, bağırıyordu:

— Sevgili vatandaşlarım! Bu şuruptan her gün bir damla içenler gençleşir, çok yaşar. Bu fırsatı kaçırmayın, hemen alın. İşte bakın ben yüz elli yaşındayım,

hiç gösteriyor muyum?

Kalabalıktan biri, yaklaştığı satıcının yamağı çocuğa:

— Gerçek mi, dedi, sahiden yüz elli yaşında mı?

Çocuk ciddî ciddî:

— Bilmem ki, dedi, ben onun yanında yüz yıldır çalışıyorum.

TERSİ

Yalınayak, saçı başı dağınık bir küçük çocuk, dükkânının önünde durduğu manavdan ve yemişlerden gözlerini hiç ayıramıyordu.

Manav:

— Ne o, dedi, yemiş çalmaya mı çalışıyorsun?

Çocuk acı acı gülümsedi:

— Yooo, dedi, çalmamaya çalışıyorum.

DIŞARIYA ÇIKARSA

Hayvanat bahçesinde baba, oğluna, kafesteki aslanı gösterip:

— İşte oğlum, ormanların kralı, dedi.

Çocuk merakla:

— Niçin ona öyle diyorlar baba? diye sordu.

— Çünkü yırtıcıdır ve kuvvetlidir.

— Seni de parçalayabilir mi baba?

— Eğer kafesinden çıkarsa elbette parçalar.

Çocuk bir süre düşündükten sonra babasına sordu:

— Aslan dışarıya çıkarsa hangi otobüsle eve dönebileceğimi şimdiden söyle baba.

BEBEK

Annesiyle küçük kız oyuncakçı dükkânına girmişlerdi. Kadın, satıcıya:

— Kızım için bir bebek istiyorum, dedi.

Satıcı, küçük kıza bir bebek gösterip:

— Bakınız, dedi, bu bebek hem yürür, hem ağlar, hem de bağırır.

Kız omuzlarını silkerek:

— İstemem, dedi, o dediklerinizi kardeşim yapıyor nasıl olsa... Ben, oyuncak bebek istiyorum.

AÇAMAM

Bir turist kırlarda dolaşırken yolunu kaybetti, tarlalar içinden girip çıktı, tepeler aştı. Çok yorulmuştu, susamıştı. Bir küçücük kulübe görüp oraya koştu. Kapısını vurdu. İçerden bir küçük kız:

— Kim o? diye bağırınca turist:

— Annen içerde mi? diye sordu.

Kız, içerden seslendi:

— Hayır. Babam girdiği zaman an-

nem çıkmıştı.

— Demek baban orda?

— Hayır. Büyükannem girerken çıktı.

— Öyleyse büyükanneni çağır.

— O da yok. Dedem girince o çıkmıştı.

— Öyleyse dedene haber ver.

— Dedem burada değil ki.. Ben girince o çıktı...

— İçeride senden başkası yok demek... Öyleyse aç kapıyı.

— Açamam.

— Neden?

— Daha ben etmedim ki... Burası tuvalet.

DÜNYANIN EN UZUN KELİMESİ

Öğretmen Nimet'e:

— Bana uzun bir kelime söyle bakalım kızım, dedi.

Nimet:

— Lastik öğretmenim.

KİM HAKLI?

Annesi küçük Cevdet'e çok kızmıştı:

— Baban gelince yaptıklarını bak nasıl anlatacağım! Diye bağırdı.

Cevdet soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Yaparsın, dedi, kadınlar sır saklamasını bilmez diye boşuna söylememişler.

DÜÜÜÜT

Yaşlı dede torununu çocuk parkına götürürken, önlerinden çok güzel bir araba geçti.

— Bak düt'e, düüt geçiyor, düüt... diye çocuğa arabayı gösterdi.

Çocuk:

— Dede, dedi, o senin düüt dediğin sekiz silindirli, otomatik vitesli, yetmiş bir model Chevrolet'dir.

BERBER AMCA

Kocaman göbekli, şapkası kulaklarına kadar geçmiş olan adam, yıkık duvar üzerinde oturup köpeğini seven çocuğa:

— Merhaba küçük bey, dedi.

Çocuk, köpeğini okşamakta devam ederken:

— Merhaba berber amca, dedi.

Adam bir an durdu, şaşkınlıkla sordu:

— Benim berberlikle ne ilgim var oğlum? Bunu da nereden çıkardın?

Çocuk gülümsedi, bilgiç bilgiç:

— Onu Osman Bey amcama sor. Senin için birinci sınıf tıraşçı diyor!

DEMİR YERİNE

Hasta çocuğun babası, sonradan görme bir yeni zengindi. Çocuğu muayene eden hekim, reçeteyi yazarken:

— Çocuğunuz çok kansız, demir vermek gerekiyor, dedi.

Zengin baba alçak gönüllülükle:

— Haddim olmayaraktan söylüyorum doktor bey, dedi, ben evlâdım için paradan kaçınan babalardan değilim. Daha çabuk iyi olması için oğluma, demir yerine gümüş, hatta altın versek olmaz mı?

MUSA KİMDİR?

Tarih öğretmeni, öğrencilerden birine:

— Musa kimdir? diye sordu.

Öğrenci hemen cevap verdi:

— Firavun'un kızının oğludur, dedi.

Öğretmen:

— Hayır, diye itiraz etti. Firavun'un kızı Musa'yı bir sepet içinde Nil'de bulmuştu.

Öğrenci gülümsedi:

— Çocuksunuz öğretmenim, siz de bu masala inandınız demek? Firavun'un kızı, ana babasına tabiî böyle anlatacaktı, dedi.

ALFABEDEKİ HARFLER

Öğretmen, okula yeni başlayan küçüğe sordu:

— Alfabeyi biliyor musun?

— Biliyorum öğretmenim?

— Peki, söyle bakalım A'dan sonra hangi harf gelir?

— Bütün öteki harfler öğretmenim.

DEMAGOG

Küçük çocuk, okuduğu gazeteden, anlamadığı bir kelimeyi babasına sordu:

— Babacığım Demagog ne demektir?

— Oğlum, demagog öyle bir adamdır ki, içinde bulunduğu kayığı kendisi sallar, sonra kayıktaki öbür yolcuları denizde büyük bir fırtınanın olduğuna inandırmaya çalışır.

YAZIK OLMUŞ DEDEME

Sabahleyin yüzünü yıkamaktan hiç hoşlanmayan küçük çocuk:

— Ama anne, dedi, tarih dersinde öğretmen söyledi, Kral Birinci James hiç yıkanmazmış.

Annesi:

— Evet, diye onayladı, yıkanmazdı, eğer yıkanmış olsaydı ölmez, bugün de sağ olurdu.

Bir süre düşünen çocuk:

— Madem bunu biliyordun, niçin dedeme söylemedin? Yazık olmuş zavallı dedeme! dedi.

KARANLIKTA

Aile radyodan aya iniş için yapılan yayını dinlerken, küçük çocuk da pencereden aya bakmaktaydı.

Spiker:

— On saniye var, beş saniye.. Evet, şimdi aya indiler! deyince, pencereden ayı seyreden çocuk:

— Eyvah! diye bağırdı.

O sırada önünden bulut geçtiği için ay görünmüyordu.

— Ne oldu? diye çocuğa sordular.

Çocuk:

— Ay dedenin ışıkları söndü, dedi, şimdi o amcalar karanlıkta ne yapacaklar?

ZAVALLI LEYLEK

Küçük kız yeni doğan kardeşine baktı, baktı, sonra:

— Anne, bu bebek bize nereden geldi? diye sordu.

— Leylek getirdi, dedi, annesi.

Küçük kız, pencereden lapa lapa yağan kara baktıktan sonra:

— Zavallı leylek, dedi, bu soğukta donmuştur, hiç olmazsa yazı bekleseydi...

MUCİZE

Tabiat bilgisi dersinde öğretmen, diş konusunu anlatırken, öğrencilerine sordu:

— Otuz, otuz beş yaşları arasında yetişkin bir insanın ağzında otuz iki diş bulunur. Bu duruma ne denir?

Arka sırada oturan bir öğrenci bağırdı:

— Mucize denir öğretmenim.

KIL

Öğrenci, okulun kapısı önündeki satıcılardan bir gün lahmacun aldı. İlk lokmayı ısırınca, lahmacundan, hacı sakalı gibi bir kılın uzadığını gördü. Hemen satıcıya döndü:

— Bu ne? diye bağırdı.

Satıcı, bir küçük öğrenciye, bir kıla bakıp biraz düşündükten sonra:

— İnsaf be, dedi, gazozlardan apartman, otomobil çıkar, bizim lahmacundan bir kıl çıkmasın mı yani?

KURBAĞALAR NE OLMUŞ?

Öğretmen:

— Çocuklar, dedi, öğleden sonraki derse kurbağa getireceğim ve size onlar hakkında bilgi vereceğim.

Öğleden sonraki derse, dalgınlığıyle ünlü öğretmen, elinde bir paketle geldi,

Paketi masasına koyup yavaş yavaş ipleri'ni çözdü. Masayı çevreleyen öğrenciler merak ve dikkatle bakıyorlardı. Paket açılınca içinden iki sandviçle haşlanmış yumurta ve başka yiyecekler çıktı. Öğretmen şaşırmış, bir süre bunlara baktıktan sonra:

— Allah Allah! dedi. Ben öğle yemeğimi yemiştim, ya bunlar nereden çıktı?

ÇOCUKLAR NASIL?

Doğuda propagandaya çıkan milletvekili adayı, önüne çıkan adamın elini sıkıp sanki onu tanıyormuş gibi sordu:

— Nasılsın bakalım, çocuklar nasıl?

Adam:

— Sağol beyim, dedi, büyük oğlan iyi, küçüğü hiç sorma. Dün yine birini öldürmüş, ortalarda yok.

KULLANMAZLAR

Çocuk, çalışmakta olduğu Fransızca kitabından başını kaldırıp yarım yamalak Fransızca bilen babasına sordu:

— Babacığım Fransızcada yastığa ne denir?

Baba, bir süre düşünüp başını kaşıdıktan sonra:

— Oğlum, dedi, Fransızlar yastık kullanmazlar ki...

MEMURUN ÇOCUKLARI

Memur maaş almıştı. Eve gelirken bir portakal alabildi ancak. Portakalı karısına verdi. Yalanıp duran çocuklarını işaret ederek:

— Hanım soy şunu da çocuklara ikişer dilim ver, dedi.

KÜÇÜK KİRPİ

Küçük bir kirpi dünya gezisine çıkmıştı. Büyük bir çölde kaybolmuş, gece bastırmıştı. Zavallı kirpicik, gece karanlığında dikenli bir kaktüse çarpınca sevinçle bağırdı:

— Anneciğim sen misin?

NASIL BAKARMIŞ?

Denizcilik okulunda çarkçı çıkacak bir öğrenciye, bitirme sınavında mümeyyiz:

— Anlat bakalım, der, bir geminin kazanına nasıl bakarsın?

Öğrenci, sorunun içinden çıkamayacağını anlayınca:

— Gözüm gibi bakarım efendim, der.

FARK

Çocuk sordu:

— Baba, politikacıyla devlet adamı

arasındaki fark nedir?

— Politikacı, dili hiç durmadan işleyen, işlemek zorunda olan adamdır.

— Ya devlet adamı?

— Devlet adamı, dilini tutmayı öğrenmeye çalışan politikacıdır.

FATİH SULTAN MEHMET

Fatih Sultan Mehmet, çocukken, eski cihangirlerin hayatını merak edermiş. Bu arada, büyük İskender'i bilhassa takdir edermiş. Bir gün kendisine:

— Siz demişler, İskender'i beğeniyorsunuz ama, hayatına gıpta etmek pek doğru değil. Çünkü onun ömrü çok kısa sürdü.

Fatih Sultan Mehmet'in kaşları çatılmış:

— Sizler, dünyayı fethe yeten bir ömrü kısa mı buluyorsunuz...

KIZGIN BİR BABA

Babası, Michelangelo'nun ressam olmasını hiç istemiyormuş. Bir gün, küçük Michelangelo resim yaparken babası birden içeriye girip de bağırmaya başlayınca, küçük dâhi korkup sinmek şöyle dursun, ateş püsküren babasının yüzüne bakıp:

— Aman demiş. İşte kızgın bir baba resmi çizmek için eşsiz bir model!

KALIN KAFALI

Bir sosyolog kadın, bir inceleme gezisi için bir köye gitmişti. Bir köy evi odasında köy kadınları toplanmışlardı. Kadınlardan biri:

— Kaç yıl okudunuz? diye sordu.

Sosyolog hesapladı:

— Lise on bir, üniversite dört. eder on beş, iki yıl da Amerika, sonra iki yıl

da doktora... Aşağı yukarı on dokuz, yirmi yıl...

Köy kadınları şaşkınlıkla birbirlerine bakıştılar. Sosyolog bu bakışları: «Aşkolsun, amma da okumuş kadın.» manasına almıştı. Bir süre sustuktan sonra köy kadınlarından biri:

— Darılma ama hanım, dedi, çok kalın kafalıymışsın... Bizim burada çocuklar bile üç yılda okumasını öğreniyorlar.

MUCİZE

Ünlü bir avcı olan amcası her zaman, keskin bir nişancı olduğunu iddia ederek övünür. Atıcılıktaki ustalığını göstermek için, bir gün ava çıkarken küçük yeğenini de yanına aldı.

Ormana girdiler. Birden bir yaban ördeği çalıların arasından havalandı. Amcası tüfeğini doğrultup nişan alırken, çocuğa:

— Amcanın ne kadar keskin nişancı olduğunu bak şimdi gör. Sen de çocuklarına anlatırsın büyüyünce, dedi.

Ateş etti. Ama ördek hâlâ uçuyordu.

— Amca ördeği vuramadın, dedi, çocuk.

— Vurdum, vurdum vurmasına ya. Bu bir mucize, dedi, ölmüş bir ördek, bak, nasıl da uçuyor.

APTALLAR

Öğretmen dersi anlattıktan sonra çocuklara sordu:

— Dersi anladınız mı?

— Anladık öğretmenim.

Öğretmen çocukları teker teker kaldırıp anlattığı dersle ilgili sorular sormaya başladı ve çocuklar doğru dürüst cevap veremediler. Dersi anlamamışlardı anlaşılan. Öğretmen kızdı:

— Aptallar, dedi, ayağa kalkıyor ve

hiç bir şey bilmiyorsunuz.

O sırada çocuklardan birinin ayağa kalktığını gördü, öfkeyle:

— Sen neden ayaktasın? diye sordu.

Çocuk:

— Sizi yalnız bırakmak istemediğim için ayağa kalktım öğretmenim, dedi.

NASİHAT

Bir asker hanımı yavrusunu kucağına almış seviyordu. Çocuğun gazete okuyan babasına bakarak:

— Benim minimini yavrum da büyüyecek, asker olacak, babacığı akşamları evde kalsın diye sıkıyönetim ilân edecek, ahbap davetleri, tiyatro eğlenceleri falan olmayacak, değil mi ruhum?

ABRAHAM LİNCOLN

Abraham Lincoln çirkindi. Bu çirkinliğini şöyle izah ederdi: «Ben iki aylıkken

Kentucky'nin en güzel çocuğuymuşum. Fakat dadım bir gün ırmak kenarında göçebe bir ailenin çok çirkin çocuğu ile beni değiştirmiş.»

İLK OĞUL

Lincoln, ilk oğlu Robert Todd dünyaya geldiği zaman bir arkadaşına:

— «Çok korkmuştum ama korktuğum başıma gelmedi,» dedi.

Arkadaşı hayretle:

— Niçin korkmuştunuz? diye sordu.

Lincoln önce kısa boylu şişman karısı Mary'e, sonra kendisinin dev vücuduna bakarak:

— Çocuğun bir bacağının Mary'e, bir bacağının da bana benzeyeceğinden korkmuştum, dedi.

TEPESİNE EDER

Köylünün biri, büyük fedakârlıkla, adam olsun diye çocuğunu medreseye

göndermiş. Üç yıl medresede kalan çocuk izinli olarak köyüne dönmüş. Medresede öğrendiği bilgiyi babasına göstermek için fırsat arıyormuş.

Bir gün baba - oğul gezerlerken, adamın su dökesi gelmiş:

— Oğlum sen bekle, ben su dökeyim, demiş, yolun soluna dönmüş.

Çocuk hemen atılmış:

— Aman baba oraya dönme. Kıbleye karşı su dökülmez.

Adam bu kez yolun sağına geçmiş, tam su dökecekken oğlu yine atılmış:

— Aman baba dur! O yanda falan evliyanın türbesi vardır, çarpılırsın.

Adamcağız doğuya dönmüş, oğlu yine bağırmış:

— Aman baba güneşe karşı su dökmek katiyen caiz değildir.

Ne yana, ne yöne dönse, oğlu bir bahane bulup adamcağıza su döktürmüyor. Adam o kadar sıkışmış ki, sonunda yere

sırt üstü yatıp işemiş ama, üstü başı da ıslanmış. Adam, ıslak kafasını kurularken:

— Senin gibisini medreseye gönderen ahmak, işte böyle tepesine eder, demiş.

TISLIYA TISLIYA ÇIKAR

Ortaokulun birinci sınıfında, matematik dersinde öğretmenleri, köy okulundan gelmiş bir arkadaşlarını derse kaldırdı:

— Sekiz yaz!

Yazdı.

— Altına dokuz yaz!

Yazdı.

— Şimdi sekizden dokuzu çıkar!

Öğrenci kara kara düşünmeye, oflayıp puflamaya başladı.

Öğretmen:

— Ne oluyor, çıkmıyor mu? deyince, öğrenci:

— Çıkmasına çıkar ama tıslaya tıslaya öğretmenim, dedi.

ÇOCUĞUN HAKKI

Amerikalı karı - koca, oğullarıyle sinemadaydı. Çocuk, filmde anlayamadığı şeyleri babasına soruyordu:

— Baba, XII Lui kimin kocası?

— Bilmiyorum oğlum.

— Baba savaş hangi yılda olmuş?

— Bilmem.

— Peki, sonunda kim kazandı baba?

— Valla bilmem ki...

Anne:

— Sus artık oğlum, dedi, babanın canını sıkma.

Baba:

— Bırak canım çocuğu, sorsun, dedi, öğrenmek çocuğun hakkıdır.

ANLIYORMUŞ

Küçük kız sevinçle:

— Fransızca her konuşulanı anlıyorum, anne, dedi.

Annesi gülümsedi:

— Aman ne iyi... Demek ki öğretmenin ne derse anlıyorsun?

— Hayır canım, ben yalnız kendi dediklerimi anlıyorum daha...

ESKİ TANIDIK

İki kardeş yutkunarak mutfaktaki pastaya bakıyorlardı. On yaşlarındaki çocuk, kardeşine:

— Annemden ikimiz için bir pasta iste, diye fısıldadı.

Bir yaş küçük olanı:

— Olmaz, dedi, sen istesen daha iyi olur. Ne de olsa sen annemi benden önce tanıyorsun.

NEDEN SEPETLEMİŞLER?

Doğalı bir hafta olan kardeşi, hiç durmadan ağlıyordu. Dört, beş yaşları arasındaki çocuk, susmak bilmeyen kardeşini gösterip:

— Cennetten geldi dediğiniz bu mu? diye sordu.

Annesi:

— Evet oğlum, dedi. Kardeşin cennetten geldi.

Çocuk, yüzünü buruşturarak, ağlayan kardeşine baktı:

— Şimdi anlaşıldı oradan neden sepetlendiği, dedi.

DİŞLERİ

Dişi çekilen küçük Ayşe ağlıyordu.

Annesi:

— Üzülme kızım yenisi çıkar, ağlama artık, dedi.

Ayşe hıçkırıklar arasında:

— Onun için ağlamıyorum. Ağabeyim bana akşama şeker alacaktı da bu durumda onları yiyemeyeceğim. Acaba dişlerim o zamana kadar çıkar mı anne?

ATEŞLE OYNUYOR

Beş yaşları arasındaki oğlan çocuk, dört yaşlarındaki kız arkadaşıyle caddede gidiyordu. Karşıya geçmeleri gerekince oğlan, annesinin öğütlerini hatırlayarak:

— Elinden tutmama müsaade eder misin? dedi.

Kız:

— Ama siz ateşle oynuyorsunuz! diye cevap verdi.

ARADAKİ FARK

Derste öğretmen madamla matmazel arasındaki farkı öğretiyordu:

— Evlenmemiş kadına matmazel denir. Madam ise evlenmiş kadındır. Anlaşıldı mı? Şimdi söyleyin bakayım bana, madamla matmazel arasında ne fark var?

Arka sıralardan bir ses duyuldu:

— Mösyö...

PARANIN ÜSTÜ

Beş yaşları arasındaki bir çocuk mahalle bakkalına girdi. Bir gazoz istedi. Gazozu içtikten sonra:

— Babamın hesabına yazın, dedi.

Tam kapıdan çıkarken geriye döndü:

— Peki ama, paranın üstünü vermeyecek misin? dedi.

ALLAHIN

Annesi, iki tane yirmi beş kuruş verdi:

— Biriyle kendine dondurma al, ö-

bür yirmi beş kuruşu da cami yaptırma derneğinin kutusuna at! diye tenbihledi.

Koşa koşa giden çocuk, dondurmacının önüne gelince dayanamadı, iki yirmi beş kuruşu verip iki tane dondurma aldı, ama dondurmalardan biri yere düştü. Çocuk kendi kendine:

— Allah'ın dondurması yere düştü, dedi.

HER ŞEYİN BİR ZAMANI VAR

Okula yeni atanmış öğretmen, teneffüste, bir küçük öğrencinin bahçede karnını tutarak kıvrandığını gördü:

— Neyin var küçüğüm? diye sordu.

— Karnım ağrıyor öğretmenim.

— Tuvalete gitsene.

— Gideceğim, gideceğim ama zamanı var... Hiç teneffüste tuvalete gidilir mi? Derse girince öğretmenden izin isteyeceğim.

OPERA NEDİR?

Yedeksubay öğretmen, atandığı köy okulundaki öğrencilerine operanın ne olduğunu sordu. Birisi, operanın bir hayvan olduğunu, bir çocuk ta bir meyvanın adı olduğunu söyledi, elini kaldıran bir öğrenci de:

— Hayır öğretmenim opera bir dansтır, dedi.

Bir başka çocuk:

— Yanlış, dedi. Ben Ankara'ya gittim, operayı biliyorum.

Öğretmen Ankara'ya giden çocuğa döndü:

— Söyle öyleyse, nedir opera? diye sordu.

— Opera, otobüs durağıdır öğretmenim.

BABASI

Kadın, on yaşlarındaki oğluna aile albümünü gösteriyordu. Oğlan resimler-

den birini gösterip birden sordu:

— Anne, plajda, yanındaki bu genç kim?

— Baban oğlum... Babanla nişanlıyken, ilk plaja gidişimizde çektirmiştik bu resmi?

Çocuk şaşkınlıkla sordu:

— Gerçek mi söylüyorsun anne?

— Elbette çocuğum.

— Vay canına! Babam ha? Ya, baba dediğim bu dazlak kafalı, göbekli adam kim?

DERT AYNI

Kaldırımın kenarına oturmuş, hıçkıra hıçkıra ağlayan bir çocuğu gören çok yaşlı bir adam ona sordu:

— Niçin ağlıyorsun çocuğum?

Çocuk içini çekerek cevap verdi:

— Benden büyüklerin yaptıklarını yapamıyorum ondan.

Yaşlı adam hemen çocuğun yanına oturdu:

— Ben de benden küçüklerin yaptıklarını yapamıyorum, deyip hıçkırmaya başladı.

TÖREN

Anne kucağına oturttuğu küçük kızını sevip okşuyordu. Bir ara:

— Kan, ter, göz yaşı... diye mırıldandı, sonra kızına, bu sözün nereden geldiğini, neyi hatırlattığını sordu.

Küçük kız biraz düşünüp cevap verdi:

— Evlenme töreni.

BAŞINA GELECEKLER

Beş yaşındaki çocuk, ablasının düğünü ile çok ilgileniyordu, bu yüzden önüne gelene:

— Evlenmek ne demek? diye soruyordu.

Bu sorusuyla evdekileri öylesine bezdirmişti ki, kimse ona cevap vermiyor, o da cevap alamadıkça büsbütün azıp boyuna soruyordu. Düğün telâşı içindeki annesi sonunda öyle kızdı ki, onu kucağına yatırıp:

— Evlenmenin ne demek olduğunu mu öğrenmek istiyorsun, peki, ben şimdi sana öğretirim... deyip kıçına kıçına vurarak bir güzel patakladı...

Düğün gecesi, konukları ablasını kutlarken o da gülümseyen ablasına sokulup eteğinden çekti:

— Hişt, abla bana bak, dedi, ben senin başına gelecekleri biliyorum. Eğer sen de bilseydin böyle sırıtıp durmazdın...

BELLİ DEĞİLMİŞ

İki küçük çocuk, çıplaklar kampının duvarları dibinden geçiyordu. Her çocu-

ğun yaptığı gibi, duvardaki bir delikten içeriye baktı:

— Heey, burası insan dolu! diye arkadaşına seslendi.

Arkadaşı sordu:

— Kadın mı, erkek mi?

— Ne bileyim, giyinik değiller ki, elbiseleri yok...

ŞEYHÜLİSLÂM'IN OĞLU

Şeyhülislâm Zeyni Efendinin çolak bir oğlu vardı. Ölüm döşeğindeyken Zeyni Efendi, çolak oğlunu yanına çağırarak nasihatte bulundu:

— Oğlum ben yetmiş yıldır dünyalık peşinde koştum. Bunca mal edindim. Sakın ola ki benim ettiğimi etme, tek elle sen benim kadar da yapamazsın!

ARAPÇA

Çocuksuz ve yaşlı karı - koca, kimsesiz bir Arap çocuğunu evlât edinmişler ve

hemen Arapça öğrenmeye başlamışlardı. Öğretmen, karı-kocanın Arapçayı çok çabuk öğrenmek isteyişleri karşısında:

— Niçin bu kadar acele ediyorsunuz? diye sordu.

Yaşlı adam:

— Çünkü çocuk sekiz aylık, dedi, yakında konuşmaya başlarsa neler diyeceğini anlamak istiyoruz.

EVCİLİK OYUNU

Küçük kız, anne, oğlan da baba olmuştu. Kızın bebeği de çocuklarıydı. Anne, bebeğin çok yaramazlık yaptığını söyleyince baba:

— Ben şimdi ona gösteririm! diye atıldı.

Ama küçük anne oğlanı önledi:

— Bir kerelik affet babası, bir daha yaramazlık yaparsa döversin.

Küçük baba:

— Peki, dedi, ama ya bir daha yaramazlık yapmazsa ne olacak?

ÜÇ UZMAN

İlkokul öğretmeni, öğrencilerine: «Üç körle fil,» hikâyesini şöyle anlattı:

— Üç adam bir fili elledîler. Birincisi; «Bu, bir ağaca benziyor!» dedi. İkincisi: «Hayır, bu bir duvar olmalı...» dedi. Üçüncüsü: «Yanılıyorsunuz, bu bir halata benziyor!» dedi. Şimdi size soruyorum: Bu üç adam, sizce, nasıl adamlardır?

Arka sıradan elini kaldıran bir öğrenci bağırdı:

— Üçü de uzman öğretmenim...

TARİH DERSİNDE

Öğretmen ön sıradan kaldırdığı öğrenciye Ostrogot'ları anlatmasını söyle-

di. Öğrenci cevap veremeyince sıfırı aldı. İkinci, üçüncü, dördüncü öğrenciler de sıfırı aldılar. Bu sırada, arkada oturan bir öğrenci hemen tarih kitabını açmış, çabucak Ostrogot bölümünü okuyuvermişti. Şansı varmış ki öğretmen onu derse kaldırıp:

— Vizigotları anlat! deyince, öğrenci:

— Öğretmenim herkese Ostrogotlar, Ostrogotlar da, bana gelince Vizigotlar mı? dedi.

APTALCA BİR SORU

Bir İskoç köyünde, bir köylü çocuk, babasına seslendi:

— Baba, bizim tarlaya komşunun ineği girmiş, ne yapayım?

Babası öfkeyle bağırdı:

— Ne aptalca soru, dedi, tabiî önce sağar, sonra salıverirsin.

İKİZLER

Glascow nüfus dairesine giren bir İskoçyalı, memura:

— Bir oğlum doğdu, kaydını yaptırmaya geldim, dedi.

— Adını ne koydunuz?

— Maç.

— Ne zaman doğdu?

— Dün.

— Nerede doğdu?

İskoçyalı memurun bütün sorularını cevaplandırdı.

Memur:

— Artık gidebilirsiniz, işiniz bitti, dedi.

İskoçyalı şaşkınlıkla:

— Kaç para vereceğim? dedi.

— Para istemez. Nüfusa kaydedilmek parasızdır.

— Ya birden fazla çocuk olursa?

— Kaç çocuk olursa olsun?

— Yaa! Neden daha önce söylemediniz? Mademki parasız, öyleyse çocukları ikiz diye yazın lütfen...

ÇEYREĞİNİ YEMİŞ

Erzurum'a gitmek için garda tren bekliyorlardı. Küçük çocuklar, tarak, ciklet, şeker, simit, çikolata gibi şeyler satıyorlardı. Beş altı yaşlarındaki küçük bir kız:

— Bu çikolatalardan bir tane yiyen tombul teyze gibi olur, diye bağırıyordu.

Birkaç kişi çocuktan birer çikolata aldılar. Adamlardan biri merak edip çocuğa sordu:

— Sen hiç bu çikolatalardan yedin mi?

— Yedim...

— Eee, neye tombul teyze gibi olmadın?

Çocuk, başını yere eğip:

— Bir çeyrek yedim amca, dedi.

ÖLÜM TEHLİKESİ

Dama çıkmış olan elektrikçi, altta, merdivendeki çırağına:

— Heey, asılı duran dört teli görüyorsun ya, diye bağırdı, onlardan ikisini al!

Küçük çırak, iki teli çekip alınca ustası yine sordu:

— Hiç bir şey duymuyor musun?

— Yooo.

— İyi öyleyse. Aman sakın ha öbür ikisine dokunayım deme, altı bin volt akım geçiyor onlardan.

KABADAYI

Küçük oğlan kendisinden daha büyük olan çocuğa yan yan bakarak:

— Söylediğin sözü geri alman için sana beş dakika mühlet veriyorum, dedi.

Öbür çocuk kabararak:

— Bak hele, diye alay etti, peki beş

dakika sonra sözümü geri almazsam ne olacakmış?

Küçük oğlan biraz düşündükten sonra:

— Peki, dedi, söyle ne kadar zaman istiyorsun?

SU TENCERESİ

Yazılı fizik sınavından bir alan öğrenci, öğretmene:

— Sorulardan birini doğru cevaplandırmıştım, yalnız o üç numara eder, dedi.

Öğretmen:

— Söyle bakalım, cevabın neydi? diye sordu.

— Kitapta «Su tenceresi,» diye yazıyor, ben onu yanlışlıkla, «Su penceresi,» diye yazmışım, o kadar...

Öğretmen:

— Ama ben, dedi, ne tencere, ne pencere «Su cenderesi,» sormuştum... dedi.

KİMMİŞ?

Öğretmen, telefonda:

— Yaa, demek Ahmet çok hasta... Geçmiş olsun. Haber verdiğiniz için teşekkür ederim. Siz kimsiniz? deyince, telefondaki ses:

— Babam, dedi.

KAÇAR KAÇAR

Hekimin muayenehanesinde, bekleme odasında tanışan iki kadın çene çalıyorlardı. Biri:

— Kaç çocuğunuz var? diye sordu.

Öbürü:

— Dokuz, dedi, üçü iki, üç sekiz, üçü de beşer yaşında...

Şaşan kadın:

— Hay Allah, dedi, her seferinde üçüz mü doğuruyorsunuz?

Öbürü:

— Aferin, dedi, bugün çok uslusun. Hadi bir avuç kiraz al bakalım.

Çocuk nazlandı, almadı. Manav, kendi avucuyla aldığı kirazı çocuğun cebine doldurdu.

Manavdan çıktıktan sonra anesi:

— Sen kirazı çok seversin, manav verdiğinde neden almadın? diye sordu.

Çocuk kurnaz kurnaz gülümsedi:

— Seviyorum ama anneciğim, dedi, manavın avucu benimkinden daha büyük de.

YAŞ GÜNÜ

Annesi geçen yıl, yaş günü için nasıl bir hediye istediğini sorunca:

— Bir kız kardeş istiyorum, dedi.

Gebe olan kadın da büyük bir tesadüfle kız çocuğu doğurmuştu:

Bu yıl, oğlunun yaş günü yaklaşırken annesi yine sordu:

— Ne hediye istersin çocuğum?

Çocuk:

— Anne, dedi, seni yeni bir sıkıntıya sokmak istemiyorum...

— Söyle yavrum, istediğini severek yapacağım.

— Anneciğim sana çok zahmet olacak ama, bu yıl bir tay yapmanı istiyorum.

GEBE

Liseli iki öğrenci evde edebiyat dersine çalışırken küçük kardeşlerinden biri de onları dinliyordu.

Liselilerden biri Yunus Emre'nin şu beytini okudu:

«Beni bende demen, ben bende değilem...

Bir ben vardır benden içeru.»

Arkadaşıyle beytin anlamı üzerine konuşurlarken küçük çocuk:

— Bunu anlamayacak ne var, dedi, gebeymiş işte.

KİREÇLİ ADAM

Küçük Metin yağmura falan aldırmadan sokakta dolaşırken, babasının arkadaşı, komşu amcalardan biri, elindeki şemsiyeyi sallayarak:

— Eve girsene oğlum. Islanır, hasta olursun sonra, dedi.

Metin gülümsedi:

— Siz de kendinize dikkat edin, ıslanırsanız hayatınız söner amca, dedi.

Yaşlı adam durdu. Metin'i şemsiyesinin altına alarak sordu:

— Islanırsam hayatım neden sönsün Metin oğlum? dedi.

Metin gülümsedi:

— Geçen gün babamla konuşurken vücudunuzun kireçlendiğini söylüyordunuz ya...

ASLAN YÜREKLİ RİŞAR

Tarih kitabını okuyan çocuk başını kaldırdı ve babasına hayretle sordu:

— Vay canına!

Babası, ilkokul son sınıfta okuyan çocuğuna baktı, neye hayret ettiğini sordu.

Çocuk:

— Bunu da yeni öğrendim, dedi. Demek ki evvelce hayvandan insana kalp nakli yapılıyormuş.

Babası:

— Yine saçmalamaya başladın galiba? dedi. İnsandan insana yapılan kalp nakilleri bile bazen olumlu sonuç vermiyor oğlum. Bunu da nereden çıkardın?

Çocuk, elindeki tarih kitabını işaret ederek:

— Peki baba, dedi, Aslan Yürekli Rişar denilen adamınki nasıl olmuş öyleyse?

— .....

YAMYAMLAR

Vahşî ve yamyam bir baba oğul, bir uçağın düştüğünü ve birinin paraşütle atladığını görünce koştular, düşeni yakaladılar. Genç, güzel sarışın bir bombaydı bu.

Baba yamyam, uçaktan düşen kıza şöyle bir baktı, altın gibi saçları bukle bukleydi. Su yeşili gözleri vardı. Babası kadının her tarafını inceledi.

Çocuk, babasının yaptıklarını heyecanla seyrediyordu, sonunda dayanamayıp sordu:

— Onu ne zaman yiyeceğiz baba?

Babası kendinden geçmiş bir halde:

— Hayır oğlum bu duracak, anneni yiyeceğiz! dedi.

ONLAR DA SEVİNSİN

Annesi, oğlunun karnesine bakarak üzüntüyle söylendi:

— Geçen yıl sınıfın birincisi olmuştun. Bu yıl zayıflarına bakılırsa sonuncu olmuşsun, dedi.

Çocuk, önüne bakarak:

— Anneciğim, dedi, geçen yıl sen sevindin, bu yıl da arkadaşlarımın anneleri sevinsin.

KOMPOSTO YAPIP DAĞITIRIM

Ablası küçük öğrenciye matematik dersi veriyordu.

— Sana yirmi bir elma versem, kırk beş arkadaşının arasında bunları eşit şekilde paylaştır desem, bu bölüşmeyi nasıl yaparsın?

Çocuk bir an düşündü:

— Ondan kolay ne var ablacığım, dedi, elmaları hemen komposto yapar, arkadaşlarıma dağıtırım.

ELMALAR OLUNCAYA KADAR

Misafirlikte küçüğe sordular:

— Söyle bakalım, Âdem ile Havva cennette ne zamana kadar kaldılar?

Çocuk düşünmeden cevap verdi:

— On beş ekime kadar efendim.

Misafirler şaştı:

— Allah, Allah!.. Nereden buldun bu kesin tarihi? diye sordular.

Çocuk cin gibi gülümsedi:

— O tarihten önce elmalar olmaz da ondan efendim, dedi.

CİKLET

Çocuk, az önce ciklet aldığı dükkândan içeriye girdi:

— Al şu cikletini Ahmet amca, dedi.

— Ne var cikletimde?

— Kötü, beğenmedim.

Bakkal Ahmet, alıp ciklete baktı:

— Ama sen bu cikleti çiğnemişsin oğlum, dedi.

Çocuk:

— Çiğnemeden iyi ya da kötü olduğunu nasıl anlayacaktım Ahmet amca? dedi.

UYKU HAPINI İÇMEMİŞ

Küçük kız, olduğu yerde horul horul uyuyan dedesini uyandırmaya çalışıyordu.

Babası:

— Kızım neden uyandırıyorsun dedeni? diye sordu.

Kız üzüntülü:

— Uyku hapını içmemiş, onu içireceğim, dedi.

YOKSULLAR GALİBA?

Küçük Nuran dışarıdan koşarak geldi:

— Alt kattakiler çok yoksul insanlar galiba? dedi.

Annesi:

— Nereden anladın çocuğum? diye sordu.

— Nursen'in küçük kardeşi beş kuruş yuttu diye ne yapacaklarını şaşırdılar ve hep birden bağırmaya başladılar..

OĞLUNUZU TARTTIRIN

Küçük oğluna üç kilo elma almasını söylemişti. Çocuk elmaları getirdiği zaman az gözüktü. Kesekâğıdını kaptığı gibi manava koştu:

— Bu elmaları tartsana, dedi.

Manav kesekâğıdındaki elmaları tarttı, iki kilo geldi:

— Ben sizden üç kilo elma aldırmıştım, dedi, adam, şüpheli bir tavırla.

Manav:

— Ben de üç kilo elma verdim, dedi.

— Peki bir kilosu nerede?

Manav güldü:

— Bir de oğlunuzu tarttırın, dedi.

İYİ YAPMAMIŞ MIYIM?

Baba eve geldiği zaman balkonda asılı saka kuşu kafesinin içinde evin kara kedisini görerek hayret etmişti. Kedi, kafesin tellerini tırmalıyor, dışarıya çıkmaya çalışıyordu. Altı, yedi yaşları arasındaki çocuk bir köşeye çekilmiş, başını önüne eğmişti. Baba hiddetle bağırdı:

— Buraya gel bakim oğlum. Bu işi senden başkası yapmaz. Kediyi niçin tıktın kafese?

— Ziyankârlık, oburluk ettiği için onu hapsettim baba?

— Peki kuş nerede?

— Onu da uslu, terbiyeli durduğu, kimseye fenalığı dokunmadığı için azat ettim baba. Hak yerini buldu! Nasıl iyi yapmış mıyım?

ÇOCUK AKLI

Çocuklar mahallenin arsalığında, bezden yaptıkları bir topun ardından koşuyorlardı.

Yaptığı ticarî işlerden dolayı birçok kere: «Top atan» Ahmet Bey onların yanından geçerken bir an durup hararetli maçı seyredince, içlerinden biri yanına sokuldu:

— Nasıl bizim takım amca? diye sordu.

— İyi oynuyorlar.

— İyi oynuyorlar ama topumuz yok amca.

— Alın bir top öyleyse.

Çocuk gülümsedi:

— Sizin için birçok kereler top attı diyorlar, ne olur bir top da bizim için atın da çocuklar size dua etsinler.

SALAKLIK

Dilbilgisi dersinde öğretmen, Oral'a sordu:

— Murat teyzesinin verdiği beş lirayı almadı, cümlesinde Murat nedir?

Oral düşünmeden cevap verdi:

— Aptaldır öğretmenim.

MAYMUN İŞTAHLI

Minik Necmi, yanındaki kendi yaşındaki arkadaşını annesine gösterdi:

— Bu çocuğun içi maymunmuş anneciğim, dedi.

Annesi kızdı:

— Ayıp değil mi sana? Arkadaşın hakkında böyle konuşmaya utanmıyor musun?

Necmi boynunu büktü:

— Vallahi ben söylemedim. Annesi onun için maymun iştahlı diyor...

YANLIŞ ANLAMA

Öğretmen, okutmakta olduğu birinci sınıf öğrencilerine bir soru sordu ve:

— Bilen varsa içinden söylesin, dedi.

Küçük öğrencilerden biri bu soruyu yanlış anlamış olmalı ki, çok iyi bildiği halde sesini çıkarmadı. Eve gidip durumu anlatınca, annesi:

— Peki niçin öğretmenin sorusunu cevaplamadın? diye sordu.

Çocuk:

— Öğretmen bilen varsa içinden söylesin, dedi de onun için sustum anneciğim, dedi.

POSTAYLA GELEN

Postacı gelip, Ali'nin babasına:

— Taahhütlü bir zarfınız var, dedi.

Ali'nin babası zarfı alıp bakarken:

— Kimden acaba? diye merakla zarfı açtı. İçinden bir karne çıktı. Ali'ye aitti ve kırık notlarla doluydu. Karneyi gözden geçirdikçe adamın yüzü hoşnutsuzlukla buruştu.

Karısı merak edip sordu:

— Neymiş postacının getirdiği?

Adam, koltukta oturan ve ders çalışacak yerde resimli roman okuyan oğluna bakarak:

— Ne olacak, oğlumuzun zayıflarla dolu karnesi, dedi, öğretmen, elimize geçmesi için postayla göndermiş.

TEST

Oğlunun zekâ durumundan şüpheli olan bir baba, onu bir ruh doktoruna getirmişti. Doktor, çocuğa sorular sormaya başladı:

— Bir otomobilin kaç tekerleği vardır?

— Dört.

— Bir inekte dört, fakat kadında iki tane olan nedir?

— Bacaklar.

— Annen, babanın en çok nesini sever?

— Parasını!

— Üzülecek bir şey yok, dedi doktor, oğlunuz gayet zeki.

— Galiba haklısınız, diye cevap verdi baba, meselâ ben bu zor soruda çuvallamıştım.

NASİHAT

Bir İngiliz ilk defa oğlunu kulübe götürmüştü. Yemeğin sonunda:

— Oğlum, bak, dikkat et, dedi, en büyük kusur sarhoşluktur.

— Evet babacığım.

— Sen karşı masada tek başına yemek yiyen adam gibi olma, emi!

— Neden baba?

— Çünkü ayyaşın biridir. Sarhoş oldun mu ne yaptığını bilmezsin. Sendelersin. Kulakların uğuldar, ellerin titrer. Şu masadaki iki şişeyi dört görmeye başlarsın.

— İyi ama baba, masada bir tek şişe var...

SİZE KİM SÖYLEDİ?

Arap nüktedan Cuhha, bir gün rastladığı birkaç çocuğa:

— Cebimde ne olduğunu bilirseniz size bir şeftali vereyim, dedi.

Çocuklar:

— Şeftali! deyince, Cuhha kızdı:

— Hangi kerata haber verdi size?

UCUZA GİTMİŞ

Haham, küçük Hayim'e sordu:

— Hazreti Yakup oğlu Yusuf'un kar-

deşleri tarafından satildiyini haber alıncaz neden ağladi?

Hayim bir dakika düşündükten sonra cevap verdi:

— Elbet, ucuza yitti diye ağlamiştir.

YANLIŞLIK

Meşhur bir doktorun kızına ismi sorulduğunda, küçük kız daima:

— Doktor Ahmet beyin kızıyım, diye cevap veriyordu.

Annesi onu ikaz etti:

— Sen artık Doktor Ahmet Beyin kızı değilsin. Sadece Ayşe'sin...

Birkaç gün sonra küçük kız, babasının bir meslektaşına rastladı. Adam:

— Siz Doktor Ahmet Beyin kızı mısınız? diye sordu.

Kız üzüntüyle:

— Öyle zannediyordum ama annem olmadığımı söyledi, dedi.

DAMLALIK

Küçük çocuk annesine sordu:

— Anne damlalık neye derler?

— Babanın bana para verme şekline oğlum.

ALMANYA GELMİŞ

Muayenehaneye iki çocuk gelmişti. Doktor ne istediklerini sordu.

Biri cevap verdi:

— Bir bilye yuttum. Onu çıkartmak istiyorum.

Doktor, öteki çocuğa sordu:

— Ya sen ne istiyorsun evlâdım?

— Onun yuttuğu bilye benim de...

DOĞUMDAN BERİ

Küçük Orhan kendi yaşındaki arkadaşına sordu:

— Aman deme! Eee, sonra?

— Doktor Duran'a telefon ettim.

— İyi ettin.

— Ona güvenim var.

— Benim de... Parayı muhakkak bize geri verir.

OYUNCAK ANNE

Çocuğunu süt nineler elinde büyüten bir anne, bir gün nasılsa onu sokağa çıkardı. Bir oyuncakçı dükkânına girdiler.

Oyuncakçıya:

— Çocuğumun bütün günleri evde bensiz geçiyor. Öyle bir oyuncak verin ki benim yokluğumu hissetmesin!.. dedi.

Satıcı kız başını salladı:

— Anlıyorum, anlıyorum ama bizde oyuncak bebek var, fakat oyuncak anne yok!

Cevabını verdi.

MATEMATİK DERSİNDE

Derste öğretmen anlatıyordu:

— Matematik sayılara dayanan bir bilim dalıdır. Sayılar insanı hiç bir zaman aldatmaz. Sözgelişi, bir adam bir garajı on iki günde bitirirse, on iki adam aynı garajı bir günde tamamlayabilir...

O sırada Mustafa hemen atıldı:

— Öğretmenim, öyleyse bir gemi okyanusu sekiz günde geçerse, sekiz gemi bir günde geçebilir demektir!..

SÖKEMEMİŞ

Küçük Ali, o gün ilk defa okula gitmişti. Öğretmen Ali'ye evinin numarasını sorunca, çocuk:

— Bilmiyorum, öğretmenim, dedi.

Öğretmen hemen kaşlarını çattı:

— Öyleyse yarın evinin numarasını getirmeyi unutma, dedi.

Ertesi sabah, öğretmen, sınıfa girer girmez Ali'ye seslendi:

— Çocuğum evinin numarasını getirdin mi?

Ali boynunu büktü:

— Hayır, öğretmenim, numarayı kapıya o kadar güzel mıhlamışlar ki bir türlü sökemedim!

ÖNEMLİ KÖPEK

Olay İstanbul'a yakın bir ilçede geçer. Bir vatandaş çoluk çocuk, otobüsten indikten sonra bir otomobile binerler. Akrabalarını ziyarete gitmektedirler. Yolun ortasında bir köpek görürler. En azından on beş metre uzaktadır. Şoför, köpeği görünce öyle acı bir fren yapar ki, otomobilin içindekiler birbirine girerler. Bu sırada dört yaşındaki çocuk yere düşer ve ağzı burnu kanar. Vatandaş, şoföre çıkışır:

— Doğru dürüst fren yapsana be kardeş! Bu kadar acı frene ne lüzum var?

Şoför cevap verir:

— Sen bu köpeğin kimin olduğunu biliyor musun?

Vatandaşın tepesi atar:

— Sen de bu çocuğun kimin olduğunu biliyor musun?

Şoför sinsi sinsi gülümser:

— Çocuğun babasının kim olduğunu bilmem ama, köpeğin sahibini tanıyorum!

NİÇİN OKUYORMUŞ?

Kitap dolabından bir kitap almıştı. Karıştırıp duruyordu. Babası merak edip baktı. «Çocukları nasıl büyütmeli?» adlı kitaptı.

— O sana göre bir kitap değil, diye kızgınlıkla söylendi babası.

Çocuk düşünmeden cevap verdi:

— Beni iyi büyütüp büyütmediğinizi anlamak istiyorum da...

BOŞVER OĞLUM

Öğretmen, matematikten yazılı yoklama yapıyordu. Dersin sonunda, bir öğrenci, bir kelime bile yazılmamış boş bir kâğıt verdi.

— Niçin hiç bir şey yazmadın oğlum! diye sordu öğretmen.

Çocuk boynunu büktü.

— Babamdan ne zaman bir şey istesem boş ver der. Bu sabah kalem parası istedim, babam yine oğlum boş ver dedi de öğretmenim...

KÖYLÜNÜN TARİFİ

İlkokul üçüncü sınıfta, «Köyü tanıyalım.» ünitesi işleniyordu. Öğretmen, çocuklara:

— Çocuklar köylü kime derler? diye sordu.

Adnan parmak kaldırdı:

— Ben söyleyeyim mi öğretmenim?

— Söyle bakalım çocuğum.

— Öğretmenim, köylü, elbisesi yırtık pırtık, ayağında lastik ayakkabısı olan ve iş arayan yoksullara denir.

ÇIRAK

Çocuk üç gün gitmiş işe, dördüncü günü uğramamış:

— Anne, ben öğrendim işi artık, demiş ve ayakkabıcıdan olan ustasından öğrendiklerini anlatmış.

Biraz safça olan çocuğun anası inanmış oğluna.

Ustası merak edip çocuğu aramaya gelmiş. Zili çalınca anası çıkmış kapıya:

— **Çocuk** neden işe gelmiyor acaba? diye sormuş.

Anası:

— Çocuk işi öğrendi artık, demiş.

Otuz yıllık ayakkabıcı ustası şaşırmış:

— Nasıl öğrendi? diye hayretle sormuş.

— Deriyi kesersin. Kalıba geçirirsin. Altına köseleyi diktin mi ayakkabı tamam olur.

Usta gülmüş, apak sakalını sıvazlamış:

— Benim otuz yılda öğrendiğimi üç günde hem kendi hem de anasına öğretti. Aferin çocuğa doğrusu, deyip çekip gitmiş.

EVDE KALMIŞ

Küçük Cemil, oldukça şişman, çirkin görünüşlü kızı sokakta görünce hayretle bağırdı:

— Aaaaa! Hayret! Siz sokağa çıkar mıydınız Leylâ abla?

Leylâ abla ellerini kalçalarına koyarak sordu:

— Neden çıkmayacakmışım Cemil?

Cemil:

— Valla bilmem abla! Sizin için herkes evde kaldı diyor da.

SUSPOR İLE, TOPRAKSPOR'UN MAÇI

Çocuk babasına sordu:

— Bu yıl en çamurlu maç hangisiydi babacığım?

Baba, düşündü düşündü, bir türlü hatırlayamadı.

Çocuk cevabı yapıştırdı:

— Sporakspor ile Suspor'un maçıydı elbette. Peki, baba. Hiç borcu olmayan takımın hangisi olduğunu biliyor musun?

Baba bu soruyu da bilmeyince çocuk, kendi sorusunu kendisi cevapladı:

— Ödemişspor baba.

ÇARŞAMBAYI SEL ALDI

Öğretmen, küçük Veli'yi kaldırarak sordu:

— Bir haftada kaç gün vardır?

— Altı gün.

— Yedi gün değil mi oğlum? İyi düşünsene...

Veli gülümsedi:

— Çarşambayı sel aldı öğretmenim, dedi.

ZARO AĞANIN OĞLU

Türkiye'nin en yaşlı adamı, sonradan bir trafik kazası sonucu yüz elli yaşında ölen Zaro Ağa, doksan yaşındaki oğlunun öldüğünü duyunca:

— Gençliğine doyamadan öldü zavallı yavrum, demiş.

FATURA NEYE DENİR?

Öğretmen, öğrencilerine, sınav yaparken şu soruyu sordu:

«Faturanın tarifini yapın, kısımlarını belirtin ve her kısımda neler bulunur açıklayın.»

Bir öğrenci şöyle cevap verdi:

«Bir tüccarın aldığı malın cinsini, yani ne mal olduğunu, iyi mi, kötü mü, kazık marka mı olduğunu belirten deftere fatura denir.»

GÖRÜNMEZ KAZA

Çocuk, Taksim'de bir iş adamıyle olan randevusunu karısına anlatan babasına sordu:

— Baba, Taksim meydanındaki kazayı gördün mü?

— Yooo. Hayır.

— Annem de görünmez kaza diyordu. Her halde bu yüzden görmemiş olacaksın babacığım.

HESAP

Marius'un küçük oğlu birdenbire hastalanarak bağırsaklarından sancılanmış, hemen ameliyat yapılmıştı. Ameliyattan sonra Marius doktora sordu:

Kuzum doktor, bizim oğlanın hastalığı neymiş?

— Bir on franlık yutmuş. Bağırsaklarından çıkardık.

— Vay canına. Demek benden gizli para biriktiriyormuş.

Sonra birdenbire aklına gelmiş gibi haykırdı:

— Doktor, şu on frangı verir misiniz? Hesap karışmasın.

BÜYÜK BİR İŞ ADAMI

Küçük Veli, amcasına, yerde çikolata yiyen, kendisinden daha küçük çocuğu göstererek:

— Sen çok haklıymışsın amca, dedi.

Amcası, elindeki gazeteyi bırakarak:

— Ne bakımdan? diye sordu.

— Bu küçük daha konuşamıyor ama çok büyük bir iş adamı olacağı belli.

Amcası şaşkınlıkla sordu:

— Nereden anladın?

Veli düşünmeden cevap verdi:

— Anlamayacak ne var! Elimdeki çikolatayı gözüme baka baka kaptı.

HARAM

Ali'yi annesi kasaba göndermişti. Kasap oturmuş, yemeğini yiyordu. Küçük çocuk, bir süre onu seyrettikten sonra:

— Aaaa! Sen de bizim gibi normal yemek yiyormuşsun kasap amca, dedi.

Kasap, çatalı bir kenara koydu, çocuğun yüzüne şaşkınlıkla baktı:

— Anlayamadım! Nasıl yemek yiyecektim ya? dedi.

Çocuk bir solukta:

— Ne bileyim. Senin için herkes, yediği, içtiği haram diyor da amca, dedi.

kalsanız siz ne yaparsınız baba?

— Hakkımı ararım.

— İşte ben de onun için okula gitmeyeceğim. Çünkü dersi biz yapıyoruz, maaşları öğretmenler alıyor.

KAPAK

Küçük çocuk, babasıyle konuşan amcasına, elindeki kocaman tencere kapağını uzatarak:

— Göster bakalım marifetini amca, dedi, işte kapağı getirdim, karşıki evlere atabilirsin.

Amcası şaşkınlıkla sordu:

— Bunu da nereden çıkardın Ali?

Küçük çocuk bir solukta cevap verdi:

— Sen az önce kapağı şu evlere bir türlü atamıyorum demedin mi amca?

— .....

EL ELDEN ÜSTÜNDÜR

Tren durdu. O istasyondan binen bir adam, birinci sınıf kompartımanlardan birinin kapısını açtı. İçeride bir kadınla üç tane küçük çocuğu rahat rahat geceyi geçirmeye hazırlanıyorlardı. Bu davetsiz misafiri görünce canı sıkılan kadın:

— Mösyö, dedi, haberiniz olsun, en küçük çocuğum kabakulağa tutuldu.

Yeni gelen, hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Zararı yok, madam, ben de kuşpalazına tutuldum.

DURUMU İYİYMİŞ

Babası, Özcan'a sordu:

— Sınıfta durumun nasıl?

— Çok iyi babacığım. Sobanın yanında oturuyorum.

SUSMANIN KARŞILIĞI

Meşhur bestekâr, apartmanın üst katında oturan kiracıların gürültüsünden çok şikâyetçiydi. Üç dört çocuk, her Allahın günü evin altını üstüne getiriyor, bir dakika olsun rahat huzur vermiyorlardı.

Nihayet sinirden çalışamayacak hale gelen bestekâr, bir gün üst kat kiracısına kapısının yanında rastladı ve ona kendisini deli eden durumunu anlattı. Öteki, pek üzülmüş göründü:

— Aman, ne yapayım? dedi. Yere halılar döşeyebilsem gürültüyü duymazdınız. Gel gör ki bu kadar halıyı alacak param yok.

Gürültüden çıldıracak hale gelmiş olan bestekâr:

— Ne yapayım. Ne kadar gerekliyse ben vereyim, dedi. Canımdan iyi değil ya!

Adam, ertesi günü cevabı getirdi. On bin frank lâzımdı. Bestekâr parayı seve seve verdi. Gerçekten o günden sonra gürültü kesildi.

Bir gün bestekâr yine üst kat kiracısının eşine rastladı:

— Ah, madam, dedi, şu halıları yere serdiğiniz günden beri ne kadar rahat ettiğimi bilemezsiniz doğrusu.

Kadın şaşırdı:

— Halı mı? Ne halısı?

— Canım, kocanıza verdiğim on bin frankla halılar almadı mı evinize?

Kadın bir dakika düşündü:

— Yaa! dedi, demek on frank kopardı sizden. Çocukların ayağına o yumuşak terlikleri neden aldığını şimdi anladım.

AĞLAMAK İNSANI ÇİRKİNLEŞTİRİR

Küçük kız, iki gözü iki çeşme ağlıyordu. Annesinin arkadaşı olan yaşlı bir kadın ona:

— Ağlama kızım, dedi. Ağlamak küçük hanımları çok çirkinleştirir.

Küçüğün hıçkırıkları birden kesildi ve kadına sordu:

— Siz vaktiyle çok mu ağladınız teyze?

EKMEK ASLANIN AĞZINDA

Altı yaşlarındaki Veli'nin:

— Vay canına, vay canına! diye hayretle söylendiğini duyan annesi:

— Ne oldu Veli? diye sordu.

Veli hayretle:

— Duymadın mı? dedi. Şimdi ekmekler aslanın ağzındaymış. Babam öyle söylüyor. Ne yapacağız bilmem! Kolumuza çok dikkat etmemiz lâzım.

AHLÂK

Küçük Salamon, okuldan iki gözü iki çeşme dönmüştü. Babası niye ağladığını sorunca hıçkıra hıçkıra cevap verdi:

— Öğretmen ahlâk nedir diye sordu, bilmediğim için bana sıfır verdi.

— İyi etmiş. Öğrenseydin. Gel sana anlatayım. Dinliyor musun?

— Dinliyorum baba.

— Sözgelişi; bir müşteri geldi, dükkândan mal aldı. Giderken de içi para dolu cüzdanını unuttu. İşte ahlâk burada başlar. Bu cüzdanı ne yapacağım? Yalnız kendime mi saklayacağım, yoksa ortağımla mı paylaşacağım?

HAYDİ HAYIRLISI

Bir gazete ilânından:

«Bir dadı ile küçük bir çocuk aranıyor. Dadı çocuğa bakacak, çocuk da dadı tarafından bakılacaktır.»

ELİNİN TERSİ

İki arkadaş konuşuyorlardı. O sırada yanlarından ünlü bir ressam geçti. Arkadaşlarından biri ötekini dürttü:

— Şu adamı görüyor musun? Bir fırça vurunca gülen bir çocuğu ağlayan bir çocuk yapabiliyor.

Beriki:

—Allah, Allah, dedi, sanki bir işmiş gibi, fırçaya ne lüzum var? Elinin tersiyle bir tane indirdin mi, kâfi

PASTA

Enstitüye giden genç kız, akşam sevinçle evine döndü:

— Anneciğim bize bugün pasta yapmasını öğrettiler, dedi.

Annesinin yüzü aydınlandı:

— Aferin. İyi öğrendin mi bari? diye sordu.

— Öğrenmez olur muyum! Hemen bir tane yaptım bile.

— Bravo vallahi. Nasıl olmuş, tadına baktın mı bari?

— Tatmak mı? Ne tatması anneciğim. Arkadaşlarım, hepsini bana zorla yedirdiler.

PAYLAŞMAK

Bir gün annesi küçük Tom'a tembih ediyordu:

— Oğlum, al şunu kız kardeşinle pay et, diye sana bir şey verildiği zaman en büyük hisseyi ona vermek terbiye icabıdır.

Çocuk biraz düşündükten sonra:

— Anne, dedi, bir daha paylaşılacak bir şey olursa kız kardeşime verseniz olmaz mı?

AĞLAMAK VE DARILMAK

Küçük Ömer heyecanla geldi okuldan. Daha kapıdan girer girmez:

— Anne, bisiklet istediğimi babama söyledin mi? dedi.

— Söyledim.

— Ne dedi?

— Olmaz, dedi.

— Almayacak mı yani?

— Almayacak. O kadar rica ettim ama...

Çocuk bir an durdu, düşündü:

— Babama ne biçim rica ettin anne? dedi. Sen kendine bir şey istediğin zaman mutlaka babama aldırırsın.

Annesi şaşkınlıkla sordu:

— Ne biçimi var mı babana rica ettim işte.

Ömer:

— Sen ağlarsın, darılırsın, anneanneme gidersin ve babam senin dilediğini yapar. Demek ki benim bisiklet için bunları yapmamışsın.

BAROMETRE

Küçük çocuk sordu:

— Barometre düşünce hava bozulur, değil mi baba?

— Evet çocuğum.

— Öyleyse hava bozacak. Demin yere düştü, kırıldı.

BOŞ ŞİŞE

Fransa'da bir köy okulunda, öğretmen, bir çocuğu çağırmış:

— Jean! Gel yavrum... Al şu şişeyi bakkala git, şarap doldursun..

Çocuk:

— Peki öğretmenim der ve şişeyi alıp bekler.

Öğretmen:

— Ne bekliyorsun oğlum? deyince çocuk.

— Şarabın parasını vermediniz.

Öğretmen şaşkınlıkla:

— Haa! Şarabın parası mı? Para ile şarabı herkes alır. Marifet onu parasız almaktır. Hadi oğlum göster kendini.

Jean hemen sınıftan çıkıp gitmiş, az sonra dönmüş. Şişeyi öğretmene uzatmış. Öğretmen:

— Jean bu şişe boş, demiş. Sen benimle alay mı ediyorsun?

Çocuk öğretmenin gözünün içine bakmış:

— Dolu şişeden herkes içer öğretmenim, marifet boş şişeden şarap içebilmektedir!.. deyip yerine oturmuş.

DOĞDUĞUNDAN BERİ

Müessesenin yönetmeni iş isteyen adama sorar:

— Ne zamandan beri işsizsin?

— Annemin ölümünden beri.

— Anneniz ne zaman öldü?
— Beni doğururken...

BEBEĞİMİ TAKDİS EDİN

Küçük kız, rahip kılığındaki aktöre yaklaşarak:

— Beni takdis eder misiniz efendim? diye sordu.

Aktör gülümseyerek:

— Fakat çocuğum ben sahici rahip değilim ki, dedi.

Küçük kız hiç düşünmeden konuştu:

— O halde bebeğimi takdis edin ne olur?

NİÇİN EVLENDİN?

Küçük Necmi babasına sordu:

— Babacığım annemle niçin evlendin?

Babası bu soruyu duyunca içini çek-

ti ve cevap verdi:

— Sen de merak ediyorsun bunu değil mi çocuğum?

YERİNDE DURUYOR

Otelden çıkmak üzere olan bir müşteri otelde çalışan çocuklardan birine:

— Koş da odama bakıver, dedi, terliklerimi almadım galiba! Orada mı?

Çocuk koşa koşa gitti, soluk soluğa geldi az sonra:

— Orada efendim. Terlikleriniz bıraktığınız yerde duruyor, dedi.

SAKIN ELİNİ KESME

Müşteri sakal tıraşı olmak için berbere gitmişti. Kalfalar meşguldü. Bu durumu gören küçük çırak heyecanla:

— Usta, izin verirseniz bu tıraşı ben yapayım, dedi.

Usta bir an düşündü:

— Olur ama, dedi, dikkat et elini kesme...

CEZAYI KİME VERELİM?

Merak içinde olan annesi çocuğuna sordu:

— Bütün arkadaşların eve geldi, sen nerede kaldın bakayım?

Çocuk boynunu büktü:

— Öğretmen cezaya bıraktı.

— Neden?

— Filipinlerin yerini bulamadım da ondan.

— Oh olsun. Bir daha eşyalarını koyduğun yere dikkat et.

OKULDAKİ YALAN

— Anneciğim okulda bile yalan söylüyorlar.

Annesi inanmasız şekilde baktı çocuğuna:

— Yalan mı!.. İmkânı yok!.

— İnanmazsan git de bak. Bizim odanın kapısında birinci sınıf yazıyor, halbuki oturacak yerler hep tahta.

TERSLİK

Annesi, çocuğuna hayretle baktı:

— Yavrucuğum sokağa böyle çıkılır mı hiç? Bak, eldivenlerinin biri beyaz biri siyah, dedi.

— Biliyorum anneciğim. Başka bir eldiven giyecektim ama, onun da teki siyah, teki beyazdı...

EN ÖNEMLİ YIL

Öğretmen tarih dersinde bir öğrenciyi kaldırıp sordu:

— Söyle bakalım çocuğum en önemli

yıl hangisidir?

Çocuk düşünmeden cevap verdi:

— 1961 efendim.

Öğretmen hayretle sordu:

— Peki neden o tarih bu kadar önemli?

— Öğretmenim çünkü ben o tarihte doğmuşum.

KÖPEĞİN KUYRUĞU

Beş yaşlarındaki Özcan köpeğin kuyruğunu çekiyor, hayvan bağırıp duruyordu.

Annesi koştu geldi:

— Çocuğum köpeğin kuyruğunu neden çekiyorsun bakayım! diye onu azarladı.

Özcan hayretle annesine baktı:

— O beni çekiyor anneciğim, dedi. Ben sadece tutuyorum.

SÜTLÜ ŞEKER

Öğretmen, küçük öğrencilerden birini kaldırıp:

— Çocuğum, bana içinde şeker olan bir cümle yap, dedi.

— Bir bardak süt, dedi, çocuk.

— Peki şeker nerede çocuğum?

— Sütün içinde öğretmenim.

KEYİF MESELESİ

Öğretmen sertçe konuştu:

— Seni kendi keyfim için cezalandırmıyorum her halde? dedi.

Öğrenci:

— Kimin keyfi için cezalandırıyorsunuz öğretmenim, dedi.

VATAN NEDİR?

Öğretmen Mehmet'e sordu:

— Söyle bakalım çocuğum vatan nedir?

— Anamızdır öğretmenim.

— Peki, sen söyle İclâl vatan nedir?

— Vatan Mehmet'in annesidir öğretmenim.

PASTALAR

Hayat bilgisi dersinde öğretmen Nihat'a sordu:

— Söyle bakalım çocuğum pastaların bayatlamaması için ne yaparsın?

— Yerim öğretmenim.

SONUNCU ÖĞRENCİ

Dayısı Recep'e sordu:

— Söyle bakalım Recep sınıfın kaçıncısısın?

— Kırkıncısıyım dayı.

— Ben seni otuz ikinci sanıyordum.

— Öyleydim ama sekiz kişi daha geldi sınıfa.

DİKKAT

Gönül artık yalnız başına okula gidecekti.

Annesi, onu karşısına aldı:

— Aman kızım, geçit yerlerindeki memura çok dikkat et, dedi.

Gönül merakla sordu:

— Niçin anneciğim, memur yalnız başına karşıya geçemiyor mu?

HEP KARDEŞİNİ DÜŞÜNMÜŞ

Annesi öfkeyle sordu:

— Çocuğum çikolataların hepsini yemişsin, kardeşini hiç düşünmedin mi?

Çocuk sinsi sinsi gülümsedi:

— Düşünmez olur muyum anneciğim, üstüme gelecek diye aklım hep ondaydı.

TEK BAŞINA DEĞİL

Öğretmen öfkeyle söylendi:

— Bu kadar hatayı tek başına nasıl yaptın?

Öğrenci itiraz etti:

— Tek başıma değildim öğretmenim. Yanımda babam ve annem vardı.

İKİZLER

Annesi, en küçük oğluna çıkıştı:

— Çocuğum neden ikizleri doğum gününe çağırmadın?

Çocuk düşünceli düşünceli konuştu:

— Hangisini çağıracağıma karar veremedim anneciğim.

— İkisini de çağırsaydın.

— İkisi de birbirinin aynı olduktan sonra neden çağırayım!

BÜYÜK İSKENDER

Öğretmen:

— Söyle bakalım Necip, Büyük İskender nasıl bir insandı?

— Çok iyi bir insandı öğretmenim.

—Sen söyle bakalım Mahmut.

— Bana hiç bir kötülüğü dokunmadı öğretmenim.

GÖRÜNENLE GÖRÜNMEYEN

Öğretmen:

— Söyle bakalım yavrum, dedi, Japonya mı uzaktır, ay mı?

Öğrenci bir an düşündü:

— Japonya uzaktır öğretmenim, dedi.

Öğretmenin kaşları çatıldı:

— Nasıl olur çocuğum? dedi.

Öğrenci:

— Tabiî Japonya uzaktır öğretmenim.

Ay'ı geceleri görürüz ama Japonya'yı ne gece ne de gündüz görebiliriz.

YILDIZLARIN İSİMLERİ

İki ilkokul öğrencisi konuşuyordu:

— Gökte yıldızlar var, anladık. Bunları da birçok aletlerle keşfederler onu da biliyoruz ama en çok şaştığım şey isimlerini nasıl öğreniyorlar?

KAHRAMAN BİR ÇOCUK

Annesi durmadan pasta yiyen oğluna şaşkınlıkla baktı:

— Bir pasta daha yersen patlayacağından korkuyorum çocuğum, dedi.

Küçük obur, ağzı dolu dolu cevap verdi:

— Zararı yok anneciğim. Sen pastaları ver. Patlayacağımdan korkuyorsan dışarıya çık.

ROMANCININ OĞLU

İki yazar arkadaş karşılaşmışlardı. Biri:

— Ne kadar üzgün olduğumu tahmin edemezsin, dedi.

— Neden üzgünsün? diye sordu, öteki.

— Son romanımın müsveddelerini bizim çocuk yırtmış.

— Oğlun kaç yaşında?

— Beş.

— Demek oğlun okuyup yazmayı biliyor. Bravo doğrusu.

ÖRDEKLER NASIL GEÇER?

Küçük Ali, amcasına sordu:

— Beş ördek ana caddeden karşıya nasıl geçer?

Gazetesinden başını kaldıran amcası, küçük yeğenine:

— Bundan basit ne var, yürüyerek geçerler çocuğum, dedi.

Küçük Ali kıkır kıkır gülmeye başladı:

— Bilemedin amca, dedi, trafiği aksatarak geçerler...

ONUN BABASI

Çocuk içini çekip:

— Babacığım, dedi, bizim sınıfta bir Necmi var, her dersten pekiyi alıyor.

— Keşke ben onun babası olsaydım.

Çocuk yine içini çekti:

— İyi ki değilsin, çünkü onun babası çoktan ölmüş.

KABAHATLİ OLAN

Okula yeni başlamıştı. Oyuna çok düşkün bir çocuk olduğu için genellikle zil çaldıktan sonra derse giriyordu. So-

— Nereden anladın? diye sordu babası.

— İki saattır seyrediyorum balkonda oturuyor.

HESAP BİLMEYEN ÇOCUK

Öğretmen küçük öğrenciye kızmıştı:

— Yarın tam yüz defa ben saymasını bilmiyorum, diye yazacaksın, dedi.

Ertesi gün öğrencinin defterine bakınca kaşları çatıldı:

— Ben sana yüz kere sayı saymasını bilmiyorum diye yaz dedim sen, üç kere yazmışsın.

Çocuk masum masum cevap verdi:

— Ben sayı saymasını bilmiyorum ki öğretmenim.

ŞEREF PAYESİ NEDİR?

Küçük Can, evin bulaşıklarını yıkayan babasına sordu:

— Babacığım şeref payesi ne demektir?

Babası elindeki tabağı kurularken cevap verdi:

— Oğlum, annen benim aile reisi olduğumu söylediği zaman, bu bana şeref payesi vermektir.

MESAİNİN ANLAMI

Zengin bir bankacıya küçük oğlu sorar:

— Babacığım, sermaye, işletme ve mesai ne demektir?

Babası düşünceli düşünceli başını salladı:

— Çocuğum, dedi, paran varsa bu sermayedir, paranı borç olarak verdiğin zaman bu işletmedir. Alacağını alabilmek için yaptığın çalışmalar da mesaidir.

BABASI SORMUŞ

Küçük öğrenci son dersten çıkarken öğretmene yaklaşarak:

— Öğretmenim biz ne öğrendik bugün? diye sordu.

Öğretmen şaşırdı:

— Çok garip bir soru bu çocuğum, dedi.

Öğrenci:

— Garip ama ne yapayım öğretmenim babam her akşam aynı soruyu soruyor da.

BAĞIRMAYANLAR

Öğretmen, öğrenciye:

— Bağırmadım, bağırmadın, bağırmadı... Bundan ne anlıyorsun? diye sordu.

— Kimse bağırmamış öğretmenim.

ANNEMİ NE YAPACAĞIZ?

Evin şişman hanımı zayıflama rejimine başlamıştı. Beyefendi şaka olsun diye küçük oğluna:

— Çok yakında evimizde çıtı pıtı, cici bir hanım göreceğiz, dedi.

Çocuk şaşkın şaşkın sordu:

— Peki, babacığım annemi ne yapacağız?

BÜYÜYÜNCE NE OLACAKMIŞ?

— Büyüyünce ne olacaksın oğlum?

— Babam için mimar, annem için doktor, dedem için öğretmen, kendim için yazar olacağım efendim.

FİLİN SÜTÜ

Küçük öğrenci arkadaşına:

— Dün hayvanat bahçesinde neler

gördün anlatsana! dedi.

Arkadaşı cin gibi baktı:

— Koskocaman bir filin sütünü emen bir bebek gördüm, dedi.

Öteki çocuk şaşırdı:

— Sahi mi, dedi, kimin bebeğiydi bu?

— Filin bebeği.

KOLTUKLARI KABARIR

Dilbilgisi dersinde öğretmen Necat'a sordu:

— Söyle bakalım çocuğum, «Recep çalışkan bir çocuktur?» dersem, cümlede Recep ne olur?

— Koltukları kabarır öğretmenim.

ÖNCEDEN TUTAN

Öğretmen çocuklara bakarak:

— Bizi dünya üzerinde tutan kuvvete yer çekimi kanunu denir. Bunu Nevton bulmuştur.

Öğrencinin biri:

— Peki ama bu kanun bulunmadan önce bizi dünyanın üzerinde tutan neydi öğretmenim?

UYUYACAKMIŞ

Komşunun küçük oğlu gece yarısına doğru kapıyı çalıp, o saata kadar çalınan pikabı babasının istediğini söyledi:

— Ne yapacaksınız bizim pikabı? Dans mı edeceksiniz?

Çocuk sakin sakin cevap verdi:

— Hayır. Babam uyumak istiyor.

HARİKA ÇOCUK

Yeni çocuk sahibi bir adam, arkadaşına çocuğunun marifetlerini anlatıyordu:

— Dünyaya benim çocuğum kadar zekisi gelmemiştir, dedi, daha şimdiden hayat pahalılığını, atom savaşı tehlike-

lerinin hepsini biliyor.

Arkadaşı şaşkın şaşkın:

— Atma be kardeşim, dedi, bir aylık bebek bunları nereden bilir? Nasıl anladın?

Çocuğun babası:

— Ağlamasından anladım, dedi.

PROPAGANDA NEYMİŞ?

Küçük çocuk:

— Anneciğim, propaganda nedir? diye sordu.

Annesi bir dakika kadar düşünüp cevap verdi:

— Çocuğum, dedi, sözgelişi ben yeni bir elbise istediğim zaman baban ne yapar? Hemen eski elbiselerimi övmeye başlar değil mi?

— Evet anne.

— İşte buna propaganda derler.

ZAM MESELESİ

İşveren, zam isteyen işçiye, biraz sert sordu:

— Niçin zam istiyorsun bakayım?

İşçi cevap verdi:

— Valla beyim, bana kalsa istemezdim ama, bizim çocuklar, diğer ailelerin günde üç öğün yemek yediklerini fark etmişler de...

MAŞALLAH

Anneanne küçük torunu paylıyordu:

— Ah yaramaz kız. Daha iğnenin ne işe yaradığını bile bilmiyorsun belki de.

Torunu kız kıs kıs gülerek cevap verdi:

— Aşkolsun anneanne. Hiç bilmez olur muyum. Pikap çalmaya yarar.

ÇOCUKLARIN DERTLERİ

Arkadaşını kararsız görünce nedenini sordu.

— Acaba sinemaya mı gitsem, oyun mu oynasam, yoksa derse mi çalışsam, bir türlü karar veremiyorum.

Öteki gülümsedi:

— Ondan kolay ne var. Yazı tura at. Tura gelirse sinemaya git, yazı gelirse oyna, dikine gelirse otur dersine çalış.

BIRAK ÇOCUK AĞLASIN

Altı aylık çocuk durmadan ağlar. Gece anne ve babası gibi komşular da uyuyamaz, gürültüden. Bir gece çocuk yine ağlamaya başlayınca kadın, çocuğu susturmak için şarkı söylemeye başlar ve ertesi sabahı ederler.

Ertesi gün çocuğun babası, gözünden uyku akan komşulardan biriyle karşılaşır. Komşu:

— Beyefendi bütün komşular adına rica ediyorum. Bırakın çocuk ağlasın.

KAYIP SAYILMAYAN

Çocuk babasına sokulmadan sordu:

— Babacığım, nerede olduğunu bildi-

ğimiz bir şey kayıp sayılır mı?

Babası gülümsedi:

— Hayır çocuğum.

— İyi öyleyse. Senin saatını havuza düşürdüm...

GEÇMİŞ ZAMAN

Babaanne, küçük torununu imtihan etmek istedi:

— Söyle bakalım yavrum, «Ben çok güzelim,» dersem o hangi zamandır?

Torun düşünmeden cevapladı:

— Geçmiş zamanlar babaanneciğim..

ÇOCUK AKLI

Küçük yaramaz annesinin karşısına dikilip:

— Anne bana çekiç verir misin? diye sordu.

— Ne yapacaksın çekici?

— Marangozluk yapacağım.

— Olmaz. Elini ezersin sonra.

— Vurmam anneciğim. Çiviyi kardeşime tutturacağım...

HER ŞEYİN BİR NEDENİ VAR

Öğretmen öfkeyle Can'a çıkıştı:

— Bir haftadır yaptığın bütün ödevler yanlış. Her gün «Bugün düzelir» diye bekliyorum, nafile. Hep aynı.

Can saf saf karşılık verdi:

— Bir haftadır babam evde yok da ondan öğretmenim.

GÜZEL NUMARA

— Ben kurt olayım, sen kuzu ol. Ben seni yiyeyim.

Arkadaşı razı oldu:

— Peki neremden yemeye başlayacaksın? diye sordu.

— Elindeki çikolatadan...

YÜZ MİLYON LİRA

Öğrenci bir kitap okuyordu. Bir ara babası ne okuduğunu sordu.

Çocuk:

— Hamallıkla işe başlayıp yüz milyon lira kazanan bir adamın hayat hikâyesini okuyorum, dedi.

Babası bir an düşündü:

— Yüz milyon lirayı kazanmak için kim bilir ne kadar eşya taşımıştır? dedi.

KUŞKONMAZ

Çocuk kaldırıma oturmuştu. Bir kuşkonmaz saksısı koymuştu önüne. Gözleri havadaydı. Bir şeyler gözlüyordu dalgın

dalgın. Amcası, onun bu halini görünce sordu:

— Neye bakıyorsun böyle Veli?

Çocuk, amcasının yüzüne bakarak:

— Kuşların gelmesini amca, dedi.

— Ne yapacaksın kuşları?

Çocuk, önündeki saksıda bulunan kuşkonmazı göstererek:

— Bu çiçeğin gerçekten kuşkonmaz olup olmadığını anlayacağım amca, dedi.

NE KOYACAKMIŞ?

Adamın birinin beş çocuğu vardı. Beşi de erkek olan çocuklarına sırayla şu adları takmıştı:

Sedat, Vedat, Suat, Fuat, Sebat.

Bu isimler herkesin dikkatini çekiyordu.

Arkadaşlarından biri takılmak için bir gün sordu:

— Bir oğlun daha olursa adını ne koyacaksın?

Biçare adam, arkadaşının şakasını anlamamazlıktan geldi. Hiç tereddütsüz cevap verdi:

— Ne koyacağım. İmdat!

SAÇ TELİ

Delikanlı, nişanlısının minik kardeşini kenara çekmiş:

— Ablanın saçının telinden bir tel getir, sana bir lira vereyim, demiş.

Afacan:

— Başka bir şey yapalım. On kâğıt ver perukasını getireyim, demiş.

DİLENCİNİN TORBASI

Kocaman torbalı dilenciyi gören çocuklar, onu çağırıp evde ne buldularsa torbasının içine doldurmaya başladılar.

Dilenci, çocukların yaptığını şaşkınlıkla seyrederken anneleri geldi ve hay-

retler içinde bağırdı:

— Ne yapıyorsunuz?

Çocuklar:

— Tecrübe yapıyoruz, demişler.

— Ne tecrübesi?

— Sen, ne koyarsanız koyun dilencinin torbası dolmaz demiştin ya anne. Doğru söyleyip söylemediğini anlamaya çalışıyoruz.

DENİZ YATAĞI

O sene ilk defa kampinge giden, o güne kadar deniz görmemiş ailelerden birinin küçük çocukları, çadırdaki karyolayı, içindeki yatak, yorgan, yastıklarla birlikte denize doğru götürmeye çalıştığını görünce, yaşlı biri sordu:

— Nereye götürüyorsunuz onu?

— Denize, dedi, çocuklardan biri.

— Ne yapacaksınız denizde yatağı?

— Denizin tadı yatakta çıkıyormuş da...

YALANMIŞ

Babası, sekiz yaşlarındaki oğluna biraz nasihat etmek istedi. Oğlan yaramazdı, haylazdı:

— Bak, dedi, eğer derslerine çalışmazsan, okulu biteremezsin, okulu bitiremeyince adam olamazsın.

— Ne demek adam olamamak baba?

— Yani arkadaşların bol para kazanır, iyi yaşarlarken sen parasız kalırsın demek.

Afacan, babasını yukardan aşağıya süzdü:

— Hani baba sen sınıfı birincilikle bitirdim, diplomalarımı aldım derdin. Demek ki söylediklerin yalanmış.

Babası şaştı:

— Anlattıklarım neden yalan olsun oğlum?

Çocuk cin gibi cevap verdi:

— Hani geçen gün anneme, yahu ben

zengin bir adam değilim. Benim param pulum yok. Ayağını ona göre uzat demiyor muydun?

ERKEK ÇOCUK DELİSİ

Beş tane kızı olan bir babanın sonunda bir erkek evlâdı oldu. Adam sevincinden ne yapacağını bilemedi, dostlarına büyük bir ziyafet verdi.

— Erkek!.. Bu seferki evlât erkek!.. Erkek çocuk babası oldum! diyordu.

Bir dostu:

— Annesine mi, sana mı benziyor? diye sordu.

Adam bir an duraladı:

— Valla doğrusunu istersen şeker kardeşim, beş kız çocuktan sonra, oğlan babası olduğuma bir türlü inanamadım. Gerçek mi diye kontrol etmekten, çocuğun yüzüne bakmak aklıma gelmedi.

BURUNSUZ AMCA

Mehmet amca geçirdiği bir hastalık sonucu burunsuz kalmıştı.

Mehmet amca bir gün Nerminlere konuk gelecekti. Annesi, onu bir kenara çekerek:

— Bana bak, sakın Mehmet Amcanın yanında burun sözü falan etme, diye tenbih etti.

O akşam, burunsuz konuklarıyle birlikte otururlarken Nermin, annesine döndü:

— Anneciğim, dedi, neden bana sen: «Mehmet Amcanın yanında burun sözü falan etme sakın,» dedin. Bak; Mehmet amcanın burnu yok ki!.

BABASI VİNÇMİŞ

Birinci sınıfa başlayan çocuklara öğretmen, babalarının mesleklerini soruyordu:

— Söyle bakalım Hasan, baban ne iş yapıyor?

Hasan hemen cevap verdi:

— Otobüs kaldırıyor öğretmenim.

Ön sırada oturup pencereden dışarıya bakan çocuğa sordu bu kez de öğretmen:

— Arkadaşının babası ne iş yapıyormuş bakalım?

Çocuk Hasan söylediğini pek iyi dinlemediği için:

— Vinçmiş, vinç. Öğretmenim, dedi.

TEMBEL ÖĞRENCİ

Selim'in birinci sınıfta ikinci yılıydı. Öğretmenin sorduğu bir soruya, en çalışkan öğrenciler bile cevap verememişlerdi. Bu sırada Selim'in parmağı kalktı. Öğretmen parmağı görünce hayret etti. En çalışkan öğrencilerin bile bilmediği şeyi Selim mi cevaplandıracaktı?

Öğretmen:

— Söyle bakalım Selim, dedi.

Sınıfın bütün gözleri Selim'deydi. Selim gülümseyerek cevap verdi:

— Öğretmenim çişim geldi!..

HAVLUYU ISLATMAYI UNUTMUŞ

Annesi, Tuna'ya elini yüzünü yıkamadığı için bağırıp çağırdı. Sonra mutfağa gitti. Tuna, bir karış suratla, odanın bir köşesine çekilip düşünürken kardeşi Ayşe yanına sokuldu:

— Bu sabah yüzünü yıkamadığını annem nasıl anladı?

— Nasıl olacak? Bu sabah havluyu ıslatmayı unutmuşum da ondan.

ÇOK KURNAZ BİR ÇOCUK

Komşunun küçük oğlu, aceleyle gelip kapının zilini çaldı. Kapıyı açan evin hanımına:

— Necmi ben sana tren yap demiştim, sen yalnız rayları yapmışsın. Hani tren nerede?

Necmi:

— Yolda öğretmenim, geliyor.

USLULUĞUNUN NEDENİ

Öğretmen hayretle:

— Aferin Ertan, bugün çok uslu oturdun maşallah!. Seni her zaman böyle görmek isterim.

— Ne yapayım öğretmenim, iki gündür boynum tutuldu, kımıldayamadım.

SİNEMA BAŞLAYACAK YETİŞİN

Ev halkı sinemaya gitmek için hazırlanıyordu. Tam bu sırada Şeref sinema parasını yutuverdi. Bütün ev şaşkınlık içindeyken, Şeref'in ağabeysi Çetin, telefona sarılıp aile doktorunu buldu:

— Teyze, makasınızı biraz bana verir misiniz? dedi.

— Peki, vereyim. Sizinkini kayıp mı ettiniz?

— Yooo, etmedik. Babam bizimkiyle tel kesmemi istemiyor da...

ANNEMİN HEPSİ SENİN Mİ?

Murat'ın çok şişman bir annesi vardı. Bir gün annesiyle birlikte giderlerken, sınıf arkadaşlarından biriyle karşılaştı. Annesini ona tanıttı. Arkadaşı, Murat'ın yanındaki bu dev anasına benzeyen kadının annesi olduğunu anlayınca şaşkınlıkla Murat'ın kulağına eğildi:

— Murat, şey, dedi, bu annenin hepsi senin mi?

RESİM DERSİNDE

Öğretmen çocukların yaptıklarını inceliyordu:

— Aman doktorcuğum, çabuk yetişin! Kardeşim sinema parasını yuttu. Siz çabuk gelin de çıkarın, yoksa biraz sonra film başlayacak da yetişemeyeceğiz, dedi.

KARDEŞİ SUYA DÜŞTÜ

Şermin koşa koşa eve geldi. Çok heyecanlı görünüyordu:

— Anneciğim kızmazsanız size bir şey söyleyeceğim, dedi.

— Söyle.

— Ağzımda lokma varken konuşma demiştiniz de...

Annesi başını sallayarak:

— Bu seferlik göz yumuyorum, dedi. Söyle bakalım.

— Şey anneciğim. Kardeşim göle düştü.

AŞIDAN SONRA

Öncü'nün babası kolunu tutarak eve geldi. Kolunu niçin tuttuğunu soran çocuklarına, tifo aşısı olduğunu ve kolunun şiştiğini söyledi.

Öncü, oturduğu yerden ayağa fırlayarak:

— Ne duruyorsun babacığım, ağlasana, dedi.

HAYIR BABA

Hokkabazlık yapan bir adam, yeni bir numaraya başlayacaktı. Başlarken seyirciler arasında bir çocuğu işaret ederek seslendi:

— Bana bak çocuğum, beni daha önceden hiç görmüş müydün?

Çocuk başını önüne eğerek cevap verdi:

— Hayır görmedim babacığım!.

KENDİNİ DÜŞÜNEN ÇOCUK

Çocuk:

— Anne bana ne kadar az reçel koyuyorsun?

— O senin değil, kardeşinin.

— Yaaa!.. Demek ona bu kadar çok vereceksin anne?

TEŞEKKÜR

Gönül'e misafirlikte tereyağlı ekmek ikram ettiler. Gönül ekmeği alırken:

— Teşekkür ederim efendim, dedi.

Ev sahibi, Gönül'ü okşayarak:

— Aferin kızım, dedi, ben küçüklerin teşekkür etmelerine bayılırım.

Gönül hemen:

— Eğer yeniden teşekkür etmemi isterseniz ekmeğimin üstüne biraz reçel sürün, dedi.

KARŞILIK VERMEMİŞ ÇÜNKÜ

Küçük çocuk yaramazlık yapmıştı. Babası elinde sopayla yanına gelerek sordu:

— Deminden beri seni yanıma çağırıyorum. Duymadın mı?

Çocuk boynunu büktü:

— Duydum baba, duydum ama sen, «Ben bağırırken sakın karşılık verme, daha çok sinirleniyorum,» diyordun da...

SAKIN DELİ OLMA BABACIĞIM

Nihat'ın aritmetiği çok zayıftı. Her zaman kırık not alıyordu. Bir gün okuldan eve dönünce, babasına:

— Babacığım aritmetikten pekiyi alsam ne yaparsın? diye sordu.

Babası gülümsedi:

— Sevincimden deli olurum.

— Hiç korkma babacığım, çünkü zayıf aldım, dedi.

ZİL

Derse kalkmıştı. Hiç çalışmamış olacak ki terlemeye başladı. Öğretmen soruyu sormamıştı daha. Birden zil çalıverdi. Öğretmen hiç aldırış etmeden:

— Söyle bakalım çocuğum, dedi, seni hayatında en çok sevindiren şey nedir?

Çocuk cevabı yapıştırdı:

— Zilin zamanında çalmış olması öğretmenim.

ÖĞRETMEN YAZMIŞ

Baba, oğluna kızıyordu:

— Bak şu getirdiğin karneye!.. Hiç utanmıyor musun sen? Zayıf, zayıf, zayıf. Bu ne demek? Hiç çalışmadın mı? İçinde hiç iyi bir not yok!

Çocuk tatlı bir sesle babasına cevap verdi:

— Bana ne darılıyorsun babacığım. Onları ben yazmadım ki, öğretmen yazdı...

BEN SİZİ HİÇ PAYLADIM MI?

Naci birinci sınıfa gidiyordu. Okula başlayalı iki üç ay kadar olmuştu. Bir gün geç kaldı. Öğretmen:

— Bir daha sınıfa geç gelirsen seni içeriye almam, dedi.

Naci başını önüne eğdi, ağlayarak:

— Ben şimdiye kadar okula her gün sizden önce geliyordum. Sizi hiç bir zaman böyle payladım mı öğretmenim, dedi.

İLERİ AKRABALIK

Iki çocuk konuşuyorlardı.

— Bakkalın oğlu Recep'i tanır mısın?

— Tanımaz olur muyum. Onunla biraz akrabalığımız bile var.

— Sahi mi! Ne gibi bir akrabalık bu?

— Benim köpeğimle onunki kardeştir.

Nasrettin Hoca'da Çocuklar

SÜNNET DÜĞÜNÜNE DAVET

ASREDDİN Hoca'yı bir öğrencinin sünnet düğününe çağırmayı unutmuşlar. Buna çok içerleyen Hoca, zerdeyle pilav aklına gelince yerinde duramaz olmuş. Hemen düğün evine koşup çocuğun babasını kapıya çağırmış:

— Şu elifbe cüzünü oğlun unutmuş, yarın derse çalışması gerekir, demiş.

Baba da oğlunun cüzü unutmadığını, yanında eve getirdiğini iddia edince büsbütün bozulan Hoca:

— Yaaa! demiş, Hocasını düğüne çağırmayı unutan çocuk cüzü nasıl olur da unutmaz!.. Unutmuş, unutmuş.

BU KADAR TAVUĞA...

Gençliğinde, Akşehir çocukları, aralarında konuşup Hoca'ya bir oyun oynamaya karar verirler. Hep birden yanına varıp:

— Hoca, hamama gidip yıkanacağız, bizimle gelir misin? diye sorarlar.

— Gelirim.

Hamamda bütün çocuklar soyunurlar ve peştemallarının altına sakladıkları yumurtalarla göbek taşına otururlar. İçlerinden biri:

— Haydi çocuklar, hep beraber yumurtlayacağız. Kim yumurtlayamazsa bütün hamam parasını o verecek! der.

Çocuklar hep bir ağızdan gıdaklamaya başlarlar. Biraz sonra da yumurtaları

çıkarıp Hoca'ya gösterirler. Hoca ilkin ne yapacağını şaşırır. Sonra birdenbire aklına yine o tuhaf düşüncelerinden biri gelir ve gülümser. Sonra da horoz gibi çırpınarak ötmeye başlar.

Çocuklar:

— Hoca ne yapıyorsun? derler.

Hoca güler:

— Bu kadar tavuğa bir de horoz lâzım değil mi? der.

BİLMECE

Hoca'nın çocukluğunda, adamın biri avcuna bir yumurta alarak:

— Avcumdakini bilirsen onu sana vereceğim! demiş.

Nasreddin:

— Peki, şunun nasıl bir şey olduğunu biraz anlat bakalım!.. deyince adam:

— Dışı beyaz, içi sarı bir nesnedir. Bu kadar, fazlasını söyleyemem!.. demiş.

Nasreddin:

— Bildim, bildim; şalgamı soymuşlar, içini oymuşlar, ortasına havuç koymuşlar! demiş.

HOCA'NIN OĞLU

Oğlu, bir gün Hoca'ya:

— Baba, der, ben senin doğduğunu biliyorum!..

Hoca'nın karısı bu sözden pek üzülür ve oğlunu paylar. Hoca, araya girer:

— Hatun, bırak söylesin!.. Bizim çocuk akıllıdır, bilse de olur!..

MÜJDE

Hoca, çocukken, evlerinin bodrumunda biriken suyu akıtmak için bir köşeyi kazmaya başlar. Kaza kaza da komşusunun ahırına doğru bir delik açar. Buradan başını uzatınca bir sürü sığır görür ve koşa koşa annesine gelir:

— Ana, ana, ezelden kalma bir ahır dolusu öküz buldum sana, müjdemi isterim!.. diye bağırır.

UÇMASINI ÖĞRENMİŞ

Hoca çocukluğunda bir gün sarp bir dağ yolunda giderken derin bir uçurumun kenarına gelmiş. Nasılsa eşeğin ayağı kaymış, aşağıya uçmuş. Eşeğin yere düşüp parçalandığını gören Hoca:

— Bizim eşek uçmasını öğrenmiş ama konmasını öğrenememiş. Demiş.

AĞAÇTAN ÖTEYE DE YOL VARSA

Çocukluğunda, mahalle arkadaşları Nasreddin'e bir muziplik yapmak isterler:

— Gelin, onu ağaca çıkaralım da pabuçlarını çalalım!

Derler. Bir ağacın dibine geldiklerinde, çocuklardan biri:

— Bu ağaca kimse çıkamaz!

Diyerek Nasreddin'i kızıştırmak ister. Nasreddin:

— Ben çıkarım! deyince sözde bir çekişmedir başlar:

— Çıkarsın!

— Çıkamazsın!

Küçük Nasreddin, içinden: «Şimdi siz görürsünüz!» diyerek pabuçlarını beline soktuğu gibi ağaca tırmanır.

— Canım kunduralarını neden yanına alıyorsun? Ağaçta yürüyecek değilsin ya!

Nasreddin, alaylı alaylı gülümser:

— Ne olur, ne olmaz; pabuçlarım yanımda bulunsun, belki ağaçta öteye de yol vardır!.. der.

KAPIDAN AYRILMA

Hoca, çocukken bir sabah annesi, onu yanına çağırmış:

— Oğlum, demiş, biz komşularla göl kıyısında çamaşır yıkayacağız. Bugünlerde hırsızlar çoğaldı. Sen evde kal da kapıya sahip ol, kapıdan ayrılma. Aman evlâdım göreyim seni!..

Annesi gittikten bir süre sonra komşulardan biri gelerek:

— Annene söyle, demiş, akşama size geleceğiz.

Küçük Nasreddin, ne etsin de bu haberi annesine ulaştırsın!.. Düşünmüş, taşınmış, sonra kapıyı yerinden söktüğü gibi sırtlamış ve göl kenarına varmış. Annesi bu hali görünce şaşıra kalmış:

— Ne oluyoruz? Bu yaptığın nedir senin?

Diye bağırmış. O da şu cevabı vermiş:

— Sen bana kapıdan ayrılma, kapıya sahip ol demedin mi? Ben de oldum işte. Hem senin istediğini yerine getirdim, hem de komşunun!..

PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR

Bir sabah, mahallenin çocukları Hoca'nın yolunu kesmişler:

— Hoca efendi nereye böyle?

— Pazara gidiyorum.

Çocukların hepsi birden:

— Ne olur pazardan bize birer düdük getir, diye istekte bulunmuşlar.

Hoca başını sallayıp:

— Peki, olur, demiş.

Çocuklardan biri de Hoca'nın yanına sokularak elindeki parayı uzatmış:

— Ben de düdük istiyorum, demiş.

Hoca, ona da:

— Peki çocuğum, demiş.

Akşam üzeri, aynı çocuklar, pazar-

dan dönen Hoca'nın karşısına çıkmışlar:

— Hoca efendi hani bizim düdükler?

Diye sormuşlar. Hoca, hiç bir şey söylemeden sadece para veren çocuğa bir düdük uzatmış.

Öteki çocuklar:

— Hoca efendi hani bizim düdükler? diye sormuşlar tekrar.

Hoca gülümsemiş:

— Parayı veren düdüğü çalar, demiş.

BEN NASIL OLSA İNECEKTİM

Hoca, çocukluğunda bir gün mahalle arasında eşekle dolaşırken, hayvanın tökezlemesi üzerine yere düşüvermiş. Bunu gören çocuklar başlamışlar alaya:

— Nasreddin'e bakın, eşekten düştü, eşeğe binmesini bile bilmiyor!..

Nasreddin laf altında kalır mı? Hemen cevabı yapıştırmış:

— Eşekten düşmeseydim ben zaten inecektim.

KAYBOLAN AYAKLAR

Dere kenarında oynamakta olan çocuklar, Hoca'nın kendilerine doğru geldiğini görünce:

— Haydi Hoca'ya bir şaka yapalım, derler ve hep birden ayaklarını suya sokup hareket ettirmeye başlarlar. Çocuklardan biri Hoca'ya:

— Ayaklarımızı kaybettik; bir türlü kendi ayağımızı bulamıyoruz, hepsi birbirine karıştı. Hoca efendi bize bir akıl öğret te ayaklarımızı bulalım!.

Der. Hoca da şöyle cevap verir:

— Peki, ben size şimdi ayaklarınız bulurum.

Yerden uzun bir sopa alarak suya daldırır, çocukların ayaklarına ayaklarına hafiften vurmaya başlar. Ayaklarına sopayı yiyen çocuk dışarıya doğru koşunca, Hoca:

— Gördünüz ya ayaklarınızı ne kadar kolaylıkla buldunuz, der.

UYARMA

Hoca, kızını yanına çağırır:

— Şu testiyi çeşmeden doldur, getir!.. der ve arkasından da kuvvetli iki tokat indirir.

— Çok dikkat et testiyi kırayım deme sakın, diye tembih eder.

Çocuk ağlaya ağlaya çeşmenin yolunu tutarken bu hali görenler:

— Hoca bu ne insafsızlık böyle? Çocukçağız testiyi kırmadı ki dövüyorsun? derler. Hoca da onlara cevap verir:

— Testiyi kırdıktan sonra dövmenin ne faydası olur? Kırmadan dövmeli, uyarmalı ki bir faydası olsun.

KÖR DÖVÜŞÜ

Hoca, çocukluğunda, elindeki para kesesiyle, çarşıdan öte beri almak üzere,

bir kahvenin önünden geçerken, içeride birkaç âmânın yan yana oturduğunu görmüş, canı bir muziplik yapmak istemiş. Âmâların yanına sokularak, para kesesini şıkırdatmış:

— Alın şu paraları da dilediğiniz gibi paylaşın!

Demiş ve keseyi yine kendi cebine koyarak bir kenara çekilmiş.

Körler, kesenin aralarından birine verildiğini sanarak başlamışlar tartışmaya:

— Sana verdi!

— Bana vermedi, falana verdi!

— Ben de hakkımı isterim...

— Hilekârlığın lüzumu yok!.

Körler birbirlerine girmişler; oturdukları yerden yuvarlanarak yaka paça kavgaya tutuşmuşlar. Onlar boğuşurlarken küçük Nasreddin:

— Kör dövüşü işte buna derler! demiş ve oradan uzaklaşmış.

ÇÖMLEK HESABI

Ramazandan bir gün önce Hoca kendi kendine:

— Ayın kaçı olduğunu ötekine berikine sormaktan, soranlara da bilmiyorum demektense kendim bir hesap tutayım. Otuz gün olunca bayram olduğunu bilir ve orucumu bozarım.

Diye düşünüp bir çömlek alıp rafa kor, her gün içine ufak bir taş atmaya başlar. Hocanın afacan oğlu, babasının her gün çömleğe bir taş attığını görür. Bir gün, evde kimsenin olmadığı bir zamanda, topladığı taşları çömleğe atar.

Bayramdan birkaç gün önce, çarşıda dolaşırken Hoca'ya Ramazanın kaçı olduğunu sorarlar.

Hoca:

— Biraz sabredin. Şimdi size ramazanın kaçı olduğunu söylerim, der.

— Bekliyoruz Hocam.

Hoca doğruca evine gidip küpteki taşları sayar. Yüz yirmi taş bulur.

Hoca kendi kendine:

— Doğrusunu söylesem bana deli derler, diye söylenir. Çarşıda kendisini bekleyenlerin yanına gidince:

— Bugün Ramazanın kırk beşidir.

Hocayı bekleyenler hayretle:

— Aman Hocam bu nasıl şey? Ay dediğin kırk beş gün olmaz ki, derler.

Hoca kızmış görünür:

— Ben yine insaflı davrandım da kırk beşi dedim. Yoksa çömlek hesabına bakacak olursak bugün ayın yüz yirmisidir.

OĞLUMUN BABASI ÖLDÜ

Bir gün Hoca âdeti dışında siyah cübbe ve şalvar giymiş ve bu kıyafetiyle çarşıya çıkmış. Hoca'yı görenler hayretle:

— Hayrola Hoca Efendi? Bugün ne-

den böyle karalar giydin?

Diye sordukları zaman Hoca:

— Oğlumun babası öldü de onun için yas tutuyorum.

YILDIZ YAPARLAR

Çocuklar bir gün Hoca'ya güç sorular sorarak onu müşkül duruma sokmak isterler. Hoca'nın önünü keserek:

— Hocam, yeni ay girince eski ayları ne yaparlar?

Diye sorarlar. Hoca hiç tereddüt etmeden:

— Kırparlar kırparlar da yıldız yaparlar, der.

BEN ÖĞRETMEDİM

Nasreddin Hoca bir gün, beş altı yaşları arasındaki oğlunun elinden tutmuş, onu çarşıda gezdiriyormuş. Hoca'yı tanı-

yanlardan biri, çocuğun, ileride babası gibi nüktedan, hazırcevap bir adam olup olmayacağını anlamak için ona bir patlıcan göstererek:

— Oğlum bil bakalım bu nedir?

Diye sormuş. Çocuk düşünmeden:

— Gözü açılmamış sığırcık yavrusu.

Cevabını verince, Hoca öğünerek:

— Vallahi amcası ben öğretmedim, kendiliğinden buldu, demiş.

SENİ BIRAKTIĞI İÇİN AĞLIYORUM

Karısının ölümünden sonra bir gün Hoca çorba pişirir. Oğlu, çorbayı tasa boşaltıp sofraya koyar. Babasıyle karşı karşıya otururlar. Çocuk babasına bakıp bir kaşık çorba alıp içer. Sıcak çorba çocuğun ağzını ve boğazını adamakıllı yakar. Gözlerinden yaşlar gelir. Hoca, çocuğun yaşlı gözlerini görünce:

— Niçin ağlıyorsun oğlum? diye so-

rar. Çocuk:

— Rahmetli annem bu çorbayı çok severdi. O hatırıma geldi de, deyince Hoca oğlunu teselli etmek için derhal bir kaşık çorba alır ve içer. Onun da ağzı, boğazı yanar ve gözlerinden yaşlar gelir. Bunu gören ve için için gülen yaramaz:

— Baba! Sen neden ağlıyorsun? deyince Hoca derinden bir ah çekerek:

— Melek gibi bir kadın olan rahmetli annen ölürken bana senin gibi bir veledi yadigâr bıraktı da ondan ağlıyorum!

CEVİZLERİN SESİNİ DUYUNCA

Bir gün Nasreddin Hoca'nın gebe olan karısının sancısı tutar. Hoca derhal ebeye koşar ve birkaç komşu kadına da haber verir. Hepsi orada toplanırlar. Kadını iskemleye oturturlar. Zavallı kadın sancı içinde kıvranır. Çocuk bir türlü doğmaz. Her türlü çareye baş vurulur;

yine para etmez. Nihayet kadınlar:

— Hoca efendi! Bir dua mı okursun, yoksa bir muska mı yazarsın ya da başka bir şey mi yaparsın? Ne yapmak gerekliyse yap da şu çocuk doğsun.

Hoca kavuğunu başına geçirir:

— Ben onun ilâcını bilirim! diyerek bakkala koşar ve biraz sonra da bir torba ceviz alıp gelir.

Cevizleri hemen iskemlenin altına dökmeye başlar. Bunu gören kadınlar hayretle birbirlerinin yüzüne baktıktan sonra:

— Ne yapıyorsun Hoca efendi? diye sorarlar.

Hoca gülümser:

— Sizin bu işe aklınız ermez. Çocuk oğlansa cevizlerin sesini duyunca oynamak için hemen dışarıya çıkar.

YİNE ANNESİNİ GÜCENDİRMİŞ

Bir gün Hoca'nın eşeği ölmüş. Birkaç gün sonra karısı:

— Hoca, biz eşeksiz olamayız. Her halde bir eşek almak lâzım. Eşek olmazsa sen dağdan odunu nasıl getirirsin?

Demiş. Hoca düşünmüş, taşınmış, karısına:

— Haklısın karıcığım. Yarın hemen pazara gidip bir eşek alayım. Demiş ve ertesi gün pazara gitmiş. Pazarı gezip dolaşıp hoşuna giden bir eşeği satın almış. Eşeğin yularından yakalamış ve yola çıkmış. Hayvanı yederek eve gelirken iki hırsız, Hoca'nın dalgınlığından faydalanarak eşeği çalmaya karar vermişler. Yavaşça yakalamışlar. Bunlardan biri hayvanın yularını başından çıkarıp kendi başına geçirmiş. Diğeri de merkebi alıp satmak üzere pazara götürmüş. Bütün bu olup bitenlerden haberi olmayan Hoca, evinin önüne geldiği zaman dönüp arkasına bakınca eşeğin yerinde bir adam görmüş. Gözlerine inanamamış. Dikkatli-

ce bakmış. Gerçekten adam. Hoca şaşkın bir tavırla:

— Sen kimsin? diye sorunca yularlı adam mahzun ve kederli bir tavırla boynunu bükmüş:

— Anama karşı geldim. O da bana inkisar etti. Dilerim Allahtan eşek olasın dedi. Ben de nasıl olduğunu anlamama kalmadan eşek oldum. Beni pazara götürüp sattılar. Siz satın aldınız. Her halde sizi hoşnut etmiş olacağım ki şimdi yine insan oldum.

Demiş ve Nasreddin Hoca'nın ellerini hürmetle öperek teşekkür etmiş. Hoca, bu durum karşısında elini sakalına götürerek:

— Haydi oğul, git! Bir daha annene karşı gelme! diye nasihat ettikten sonra yuları alıp adamı salıvermiş. Hoca ertesi gün yine pazara gitmiş. Bir gün önce aldığı ve saldığı eşeği yine tellâlın elinde

satılmak üzere dolaştırılırken görmüş ve

hayvanın kulağına eğilerek:

— Seni gidi yaramaz seni! Benim sözümü dinlemedin, yine anneni gücendirdin değil mi? demiş.

PAY

Bir gün Hoca'nın yanına dört çocuk gelmiş ve getirdikleri bir torba cevizi göstererek:

— Hoca Efendi! Biz bu cevizleri bulduk. Aramızda bölüşemedik. Sana getirdik. Bize bunları paylaştır. Demişler. Hoca da:

— Peki çocuklar. Yalnız kul taksimi mi yapayım Allah taksimi mi? Diye sormuş. Çocuklar derhal:

— Elbette Allah taksimi isteriz Hoca Efendi!

Diye cevap vermişler. Bunun üzerine Hoca torbayı açmış. Bir avcunu bir çocuğa; iki, üç tanesini diğer çocuğa ve altı

yedi tanesini de üçüncü çocuğa vermiş, dördüncü çocuğa hiç bir şey bırakmamış. Bu paylaşmaya çocukların hiç akılları ermemiş. Çocuklar şaşırmışlar:

— Hoca Efendi bu paylaşmaya aklımız ermedi, demişler.

Hoca, gayet ciddî bir tavırla:

— Allah payı böyle olur, demiş. O, kimine çok; kimine az, kimine hiç vermez, cevabını vermiş.

KISA YOLDAN GELEN ÇOCUK

Hoca'nın ilk karısı ölmüş. Düşünüp taşınmış, tekrar evlenmekten başka çare bulamamış. Dul bir kadınla evlenmiş. Aldığı kadın bir hafta sonra bir çocuk doğurmuş. Bunu gören Hoca hemen çarşıya koşmuş. Kalem, defter, kitap, divit ve saire almış ve bunları çocuğun kundağının yanına koymuş. Bunları gören karısı hayretle Hoca'ya:

— Efendi! Şimdi bunlara ne lüzum vardı; acelen neydi de bunları aldın? diye sorunca, Hoca gülmüş:

— Dokuz aylık yolu bir haftada alan çocuk nerede ise birkaç gün sonra okula başlar.. demiş.

İNADIN SONU

Hoca, eşeğine yem vermekten bıkıp usanmış. Ona biraz da karısının bakmasını istiyormuş. Bunun için bir gün karısına:

— Hanım! Bundan sonra hayvana sen bakacaksın, demiş.

Karısının kaşları çatılmış iyiden iyiye:

— Ne diye hayvana ben bakıyormuşum, hayvana binip gezen sensin. Sen bakacaksın!

Diyerek dayatmış. İş inada binmiş. Hoca sözünü söktüremeyince karısına:

— İkimiz de susalım. Kim önce konuşursa eşeğe o yem versin.

Demiş. Bu teklif zaten inatçı olan kadının da hoşuna gitmiş ve ikisi birer köşeye çekilip sessiz sedasız oturmuşlar. Nihayet kadının canı sıkılmış, çarşafını alıp başını örtünce soluğu komşuda almış. Evde olup bitenleri ve Hocayla aralarında verdikleri kararı anlatarak biraz hafiflemiş. Bu esnada Hoca'nın evine hırsız girmiş. Evde ne bulduysa derlemiş, toparlamış. Bir aralık Hoca'nın odasına da girmiş. Hoca'yı bir köşede sessizce oturur görünce ürkmüş. Korkup kaçıyormuş. Fakat hiç bir hareket görmeyince tuhafına gitmiş. Tekrar Hoca'nın bulunduğu odaya girmiş. Yanına yaklaşmış. Ne yapacağını merak ettiği için Hoca'nın kavuğunu başından çıkarmış. Yine de Hoca'dan ses seda çıkmadığını görünce bu sefer evdeki bütün eşyaları toplayıp götürmüş. Akşam olunca karısı Hoca'yı hatırlamış. Eve git-

mek işine gelmediği için komşusuna:

— Sen **Hoca'nın** inadını bilirsin. Açlıktan ölür ama sesini çıkarmaz. Şuna bir tas çorba gönderelim. Demiş.

Bunun üzerine komşu kadın bir tasa çorba koyup en küçük oğluyla Hoca Nasreddin'e göndermiş. Çocuk eve gelince ortalığı çok karışık bulmuş. Dolaplar açılmış, hırsızın götüremediği eşyalar öteye beriye saçılmış. Çocuk, Hoca'nın bulunduğu odaya girmiş. Onu bir köşede başı açık oturur görünce:

— Annem size çorba gönderdi! Demiş. Hiç konuşmamaya kararlı olan Hoca bir ıslık çalıp eliyle havada üç daire çizmiş ve sonra başına götürmüş. Çocuk bu işaretten «**üç kere dön ve çorba tasını başıma geçir**» anlamını çıkarmış ve kaynar çorbayı Hoca'nın başına geçirmiş.

Hoca, cayır cayır yanmasına rağmen yine de ses çıkarmamış. Saçı, sakalı çor-

baya bulanmış iyice. Acayip ve korkunç bir hal almış. Çocuk korkmuş ve koşa koşa eve gitmiş, gördüklerini telâşla, yana yıkıla anlatmış. Bunları duyan Hoca'nın karısı eve koşmuş. Evi ve Hoca'yı perişan görünce:

— Aman Hoca bu ne hal?

Diye feryadı basınca Hoca derhal ayağa kalkıp, sevinçle:

— Haydi bakalım hatun, şimdi git eşeğin yemini ver! Demiş.

HASRET NEYMİŞ?

Bir gün Hoca'ya küçük öğrenciler:

— Hoca Efendi hasret ne demektir? Diye sormuşlar. Hoca da:

— Vallahi çocuklar, ben hasretin ne demek olduğunu size iyice anlatamayacağım. Yalnız şu kadarını söyleyeyim ki bence hasret bir meyveye benzer. O, eğer kaynanamdan gelirse tatlı, dostlarımdan gelirse çok acıdır.. Cevabını vermiş.

DALGINLIK

Hayri dişçiye gitmişti. Dişçi, Hayri'nin dişini muayene ederken yüzünü buruşturduğunu gördü. Gülümseyerek:

— Öyle yüzünü buruşturup durma. Canını acıtmıyorum, dedi. Hayri can acısıyle:

— Evet dişime dokunmadınız ama, ayağını ezdiniz, diye mırıldandı.

BÜYÜK BİR HÜLYA

Bir akşam Hoca'nın canı çorba istemiş. Zaten evde ağza atacak bir lokma bir şey de yokmuş.

— Şimdi güzel, sıcacık bir çorba olsa da içsem! Diye düşünmeye başlamış. Bu sırada kapı çalınmış. Hoca, koşup kapıyı açınca, elinde kocaman bir kâse olan bir çocukla karşılaşmış. Çocuk, masum bir tavırla:

— Hoca Efendi. Annem çok hasta, biraz çorba istiyor!

Deyince Hoca şaşkınlıkla çocuğa:

— Çocuğum hülyadan koku mu aldınız? Aklımdan geçenleri nasıl anladınız? Demiş. Gülmüş.

SANATIN YARISI

Nasreddin Hoca'yı, çocukken annesi, bir dokumacının yanına çırak olarak vermiş. Küçük Nasreddin, iki yıl işine muntazam olarak gidip gelmiş. Bir gün annesi, oğluna:

— Çocuğum şimdiye kadar neler öğrendin bakayım?

Diye sorunca, Nasreddin tereddüt etmeden:

— Anneciğim, sanatın yarısını öğrendim. Bükülmüş şeyleri çözebiliyorum artık. Şimdi bükme işi kaldı. Onu da birkaç yılda öğrenirim. Olur, biter... Demiş.

KIRK YILDA BİR

Nasreddin Hoca aksi bir çocukmuş. Babası ne söylerse, hep onun tersini ya-

parmış. Oğlunun bu tersliğine karşı bir çare bulmuş babası: Yaptırmak istediği şeyin aksini söylemeye başlamış.

Bir gün babasıyle değirmenden geliyorlarmış. Bir çaydan geçmeleri gerekmiş. Köprü çok dar olduğu için, yüklü hayvanın buradan geçmesi tehlikeliymiş. Una bir şey olmaması için, babası:

— Ben köprüden geçeyim. Sen de çaydan geç!

Demiş. Küçük Nasreddin, un yüklü eşeği çaya sürmüş. Yaz ayları olduğu için çayda su çok değilmiş. Suyun içinde keyifli keyifli gidiyorlarmış. Aksilik bu ya, tam çayın ortasına gelince, çuvallar devrilecek gibi olmuş, meyillenmiş. Durumu gören babası, derhal:

— Çuvallara iyi bak çocuğum! Benim tarafımdaki suya batmak üzere.. Ona bütün kuvvetinle asıl ki, suya iyice gömülsün!.. Demiş.

Oğlu, çuvallara bakmış

rafındaki neredeyse devrilecekmiş gerçekten. Kendi kendine:

— Bu yaşa gelinceye kadar hep babamın söylediklerinin aksini yaptım. Bu sefer de babamın söylediklerini aynen yerine getireyim. Demiş ve suya batmak üzere olan çuvala bütün kuvvetiyle asılmış ve asılmasıyle birlikte semer ters dönerek çuvallar suya yuvarlanmış. Babasının tepesi atmış. Öfkeyle bağırmış:

— Ne yaptın Nasreddin!

Çocuk şaşkın bir halde babasının öfkeden mosmor kesilen yüzüne bakmış:

— Hiiç, baba... Kırk yılda baba sözü dinleyeyim dedim, o da böyle oldu, demiş.

BİTTİ